

Παρηγία

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ ΙΓ' • ΤΕΥΧΟΣ 50^ο • ΑΠΡΙΛΙΟΣ – ΙΟΥΝΙΟΣ 2026

Παρησία

Τριμηνιαία Έκδοσις
Οικοδομῆς καὶ Ἑνμερώσεως

Ἀπρίλιος – Ἰούνιος
ΕΤΟΣ ΙΓ' – ΤΕΥΧΟΣ 50^ο

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἰερά Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
E-mail: immkom@otenet.gr

ΣΤΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἀρχμ. Ἀνθίμος Κωσταράκης
Πρωτ. Γεώργιος Παπαβέργος
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΛΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

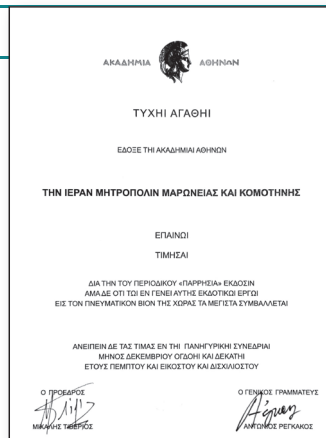
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιουσές

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσίδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Περιοδικὸν Παρησία
Ἰερά Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνῇ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφεῖον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἐναντι Πανεπιστημιονπόλεως
69150 Κομοτηνῇ
Τηλ. 25310 31332
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

03.

Πάσχα 2026

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

05.

Χαιρετισμὸς πρὸς τοὺς ἀποδήμους Θρακιῶτες
τῆς Νέας Ὑόρκης ἐπ' εὐκαιρίᾳ
τῆς ἐτησίας χοροεσπερίδος

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

07.

Ἡ πορεία πρὸς τὸ Πάσχα καὶ ἀπὸ τὸ Πάσχα
στὴν Πεντηκοστή: ἡ λειτουργικὴ καὶ θεολογικὴ
ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας

Τοῦ Πρωτοσυγκέλλου Ἀνθίμου Κωσταράκη

11.

Ἑλευθέρια Κομοτηνῆς

τοῦ Ραφαὴλ Μπαχτσεβανίδη, Φιλολόγου

14.

Γιὰ τὸν Δημήτρη Μαυρίδη
Μνήμη ἑνὸς θρακιώτη λόγιου Ρωμηοῦ
τοῦ Γεωργίου Χρ. Τσιγάρου, Καθηγητοῦ Δ.Π.Θ.

19.

Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Ἀρχιμανδρίτης Ἀρσένιον Βασιλείου

ΠΑΣΧΑ 2026

«Ταῖς Μυροφόροις Γυναίξί,
παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστάς,
ὁ Ἄγγελος ἐβόα·
Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς
ὑπάρχει ἀρμόδια,
Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς
ἐδείχθη ἀλλότριος...»

Ἀπολυτίκιον τῆς Κυριακῆς
τῶν Μυροφόρων

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ καὶ τέκνα·

Μὲ τὰ παραπάνω λόγια ὁ ἱερὸς ὑμνογράφος ἀποδίδει τὴ συνάντηση τῶν Μυροφόρων Γυναικῶν μὲ τὸν «καθήμενον Ἄγγελον ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ μνημείου»,¹ ὁ ὁποῖος ἀνακοινώνει τὴν Ἀνάστασι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ σὲ ἐκεῖνες, πρῶτα ἀπ' ὅλους. Καὶ ἐξηγεῖ ὅτι τὰ μύρα τῆς προσφορᾶς τοὺς ἀνήκουν στοὺς θνητούς· εἶναι ἔνδειξη τιμῆς πρὸς ἐκεῖνους ποὺ ὑπόκεινται στὸν νόμο τῆς φθορᾶς. Ὁ Χριστὸς ὅμως δὲν ἀνήκει στὴ φθορὰ –εἶναι ὁ Νικητὴς τῆς φθορᾶς! «Χριστὸς Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας!».

Οἱ Μυροφόρες ἦρθαν στὸν Τάφο μὲ ἀγάπη, μὲ δάκρυα καὶ εὐλάβεια. Περίμεναν νὰ συναντήσουν νεκρὸ σῶμα. Ἀντὶ νεκρότητας συνάντησαν ΖΩΗ. Ἀντὶ σιωπῆς, ἄκουσαν ἀγγελικὴ φωνή: «ἡγέρθη οὐκ ἔστιν ὧδε»² Ἀναστήθηκε δὲν εἶναι ἐδῶ!

¹ Μτθ. 28:2-7.

² Μτθ. 28:6.

Ἐκεῖ ποὺ ἡ ἀνθρώπινη λογικὴ βλέπει τὸ τέλος, ὁ Θεὸς ἀποκαλύπτει τὴν ἀρχή. Τὸν ἴδιο, ὁ Ὅποιος εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ παντός. Ἐκεῖ ποὺ ὁ κόσμος βλέπει τὸν τάφο, ὁ Χριστὸς φανερώνει τὸν θρόνο τῆς αἰώνιας δόξας Του. Μὲ μορφὴ Σταυροῦ καὶ μνήματος. Ἀλλὰ εἶναι ἡ ὄντως δόξα τοῦ Ἀναστάντος.

Στὸν κόσμο μας, ὅπου ἡ φθορὰ ἐμφανίζεται ὡς ἀσθένεια, ὁ πόλεμος, ἡ ἀδικία, ἡ ἀπογοήτευση καὶ ἡ μοναξιά φαντάζουν ἀνυπέρβλητες πραγματικότητες, ὁ ἄνθρωπος συχνὰ νομίζει πῶς ὁ θάνατος ἔχει τὸν τελευταῖο λόγο. Ὅμως ὁ τελευταῖος λόγος ἀνήκει στὸν Ἀναστημένο Χριστό! Καὶ ὅποιος ἐνώνεται μαζί Του, περνᾷ ἤδη ἀπὸ τὸν θάνατο στὴ ζωή.

Γι' αὐτὸ καλούμαστε νὰ προσφέρουμε σὲ Ἐκεῖνον καὶ στὴν εἰκόνα Του ἐπὶ γῆς, τὸν πλησίον, ὃι πλέον μύρα νεκρικά, ἀλλὰ μύρα πνευματικά: Ζωντανὴ πίστη. Καθαρὴ καρδιά. Ἀληθινὴ μετάνοια. Ὁλόψυχη συγχώρηση καὶ ἔμπρακτὴ ἀγάπη. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἀρώματα ποὺ εὐαρεστοῦν τὸν Ἀναστημένο καὶ μεταμορφώνουν

Αἱ Μυροφόροι ἐπὶ τοῦ Μνήματος. Ψηφιδωτὸ τῆς Ἱερᾶς Νέας Μονῆς Χίου, 11^{ος} αἰώνας. Ἡ παράσταση ἀπεικονίζει τὶς τρεῖς Μυροφόρες γυναῖκες, γνωστὲς καὶ ὡς οἱ «Τρεῖς Μαρίες», νὰ προσέρχονται στὸ Μνῆμα τοῦ Χριστοῦ, γιὰ νὰ ἀλείψουν τὸ Σῶμά Του μὲ μύρα, καὶ νὰ δέχονται τὴν ἀναγγελίαν τῆς Ἀναστάσεως. Πηγὴ εἰκόνας: Wikimedia Commons· φωτογραφία: Michel Bakni.

Ὁ Λευκὸς Ἄγγελος ἀποτελεῖ τμήμα τῆς τοικογραφίας «Αἱ Μυροφόροι ἐπὶ τοῦ Μνήματος» στὴν Ἱερὰ Μονὴ Μιλέσεβα, κοντὰ στὴν πόλη Πριέπολιε τῆς Σερβίας. Ἡ παράσταση εἰκονίζει τὸν ἄγγελο μὲ τὸν λευκὸ χιτῶνα νὰ ὑποδεικνύει τὸ κενὸ Μνῆμα τοῦ Χριστοῦ, ἀναγγέλλοντας τὴν Ἀνάστασι. Πηγὴ εἰκόνας: el.wikipedia.org.

τὸν ἄνθρωπο σὲ φορέα Ἀγίου φωτός. Αὐτὸς ὁ νέος ἄνθρωπος εἶναι κατὰ χάριν ἀλλότριος τῆς διαφθορᾶς, ἐπειδὴ μετέχει ὄντολογικὰ καὶ ὄχι ἀναμνηστικὰ στὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως.

Κατὰ συνέπεια, ἂς ἐξέλθουμε, ἀδελφοί μου, ἀπὸ τοὺς προσωπικοὺς μας τάφους τῆς ἁμαρτίας, τῆς ἀδιαφορίας, τῆς ψυχρότητας, τῆς πνευματικῆς ραθυμίας. Νὰ ἀφήσουμε ὡς πρόσωπα καὶ κοινωνία προσώπων τὸν Χριστὸ νὰ μᾶς συναναστήσει. Νὰ μᾶς συνανελκύσει στὴν

ἐπουράνια Βασιλεία Του, γιὰ τὴν Ὅποία ἐξ ἀρχῆς εἴμαστε πλασμένοι.

Ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, τὸ Πάσχα τοῦ Κυρίου!

«Χριστὸς ἀληθῶς Ἀνέστη!»

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς τὸν Ἀναστάντα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

Χαιρετισμὸς πρὸς τοὺς ἀποδήμους Θρακιῶτες τῆς Νέας Ὑόρκης ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἐτησίας χοροεσπερίδος

(Κομοτηνή, 18 Μαΐου 2026)

Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς

κ. Παντελεήμων

Θρακιῶτες καὶ Θρακιώτισσες
τῆς Ἀμερικῆς, Χριστὸς Ἀνέστη!

Ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα τῆς ἐλληνικῆς
Θράκης, τὴν ὀμορφη Κομοτηνή, σᾶς
ἀποστέλλω τοὺς θερμοὺς χαιρετισμοὺς
ὅλων τῶν Θρακιωτῶν. Ἄς δοξάζουμε τὸ
ὄνομα τοῦ Ἀγίου Θεοῦ γιὰ ὅλα ὅσα μᾶς
παρέχει, καὶ εἰδικὰ γιὰ τὴν εὐλογία αὐτῆς
τῆς ἐπικοινωνίας μας, τὴν ὁποία –κατὰ
ἄνθρωπον– τὴν ὀφείλουμε στὴν εὐλογη-
μένη πρωτοβουλία τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ
Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ «Ορφέα».

Μαθαίνουμε γιὰ τὴ δίψα σας, μάλιστα
τὴ δίψα καὶ τῶν νεοτέρων, νὰ διατηρήσε-
τε καὶ νὰ δυναμώσετε τοὺς δεσμούς σας
μὲ τὴ Θράκη καὶ τὴν Ἑλλάδα, τὴν πατρίδα
τῶν προγόνων σας. Αὐτὸ μᾶς δίδει ξεχω-
ριστὴ χαρά.

Στὴν εὐκαιρία αὕτη, σᾶς μεταφέρω τὴν
εἴδηση ὅτι πλέον ἐδῶ καὶ τρία χρόνια ἡ
Ἱερὰ Μητρόπολη Μαρωνείας καὶ Κομο-
τηνῆς προσφέρει φιλοξενία σὲ νέους καὶ
νέες, Ἑλληνόπουλα τῶν Ἡνωμένων Πολι-
τειῶν τῆς Ἀμερικῆς κάθε καλοκαίρι στὸν
καινούργιο χώρο τῶν κατασκηνώσεών μας
στὴν περιοχή Κρουονερίου τῆς Μαρωνείας,
μπροστὰ στὸ Αἰγαῖο-Θρακικὸ πέλαγος, σὲ
μιά τοποθεσία ποὺ βρίσκεται ἀπέναντι ἀπὸ
τὰ νησιά τῆς Θάσου, τῆς Σαμοθράκης καὶ
ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος, τὸν Ἄθωνα. Εἶναι μιά
πνευματικὴ εὐκαιρία ποὺ φέρει τὸν συμβο-
λικὸ τίτλο: «ἐπιστροφή σὲ ρίζες» – «back

to roots». Εἴμαστε δίπλα στὴ Σύναξη, ἀπὸ
ὅπου πρὶν ἀπὸ δυόμισι χιλιάδες χρόνια ὁ
Φίλιππος ὁ Β΄ τῆς Μακεδονίας καὶ ὁ Ὀλυ-
μπιάδα, μιά πριγκιποπούλα τῶν Μολοσσῶν
ἀπὸ τὴν Ἡπειρο, ἀπέπλευσαν γιὰ τὴ Σαμο-
θράκη, ὅπου καὶ γνωρίστηκαν. Καρπὸς τοῦ
γάμου τους ἦταν ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ὁ
Ἑλληνας ποὺ ἄνοιξε τὸν δρόμο στὴν ἐλλή-
νικὴ Οἰκουμένη. Τὸ ἴδιο μικρὸ νησί τοῦ
Θρακικοῦ πελάγους στὸ βόρειο Αἰγαῖο,
τὴ Σαμοθράκη, θὰ ἀγγίξει μὲ τὰ ἁγιασμέ-
να του πόδια μερικοὺς αἰῶνες ἀργότερα ὁ
Ἀπόστολος Παῦλος, στὴν πορεία του πρὸς
τοὺς Φιλίππους, ὅπου βάπτισε τὴν πρῶ-
τη Χριστιανὴ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου, τὴν
Ἁγία Λυδία τὴ Φιλιππησία.

Ἡ χαρά μας εἶναι ἀκόμα μεγαλύτερη τώ-
ρα, ποὺ πληροφοροῦμαστε τὴν ἀθρόα, μα-
ζικὴ ἀλλὰ καὶ συνειδητὴ σὲς μέρες μας
ἐπιστροφή πολλῶν Ἀμερικανῶν –ἀπὸ δι-
άφορες καταγωγές– στὴν ὀρθόδοξη πίστη
τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ σημεῖα τῶν
καιρῶν μας ποὺ εἶχε προείπει ὁ τόσο ἀγα-
πητὸς στὴν Ἑλλάδα, σὲς ΗΠΑ καὶ ἀπαντα-
χοῦ τῆς γῆς, ὁ Ἅγιος Παῖσιος, ὅτι θὰ συμβεῖ.
Εἶχα τὴν εὐλογία νὰ τὸν γνωρίσω καὶ νὰ συ-
ναναστραφῶ μαζί του στὰ νεανικά μου χρό-
νια. Σήμερα ὁ λόγος καὶ οἱ διδαχὲς τοῦ Ἀγί-
ου Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου ἀφυννίζουν συ-
νειδήσεις καὶ παρακινοῦν πρὸς τὰ ἔργα τῆς
ἀρετῆς καὶ πρὸς τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ ἐκα-
τομμύρια ψυχὲς σὲ ὅλον τὸν κόσμο.

Τὸ ἔργο αὐτό, ποὺ εἶναι ἔργο τῆς Θείας Πρόνοιας, συντελεῖται μυστικά μέσα στὴν καρδιά, ιδίως τῶν νέων ἀνθρώπων καὶ μᾶς προσκαλεῖ ὅλους νὰ συμμετέχουμε στὴν παντοτινὴ γιορτὴ τῆς οὐράνιας βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ξεκινᾷ πρῶτα μέσα μας, στὸν νοερὸ τόπο τῆς καρδιᾶς μας. Τὴ μετοχὴ σὲ τοῦτο τὸ ὑψηλὸ, κοινὸ γιὰ ὅλους μας, νόημα ζωῆς, καλούμαστε νὰ τὴ ζήσουμε ἑμεῖς, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴ μοιραστοῦμε μὲ κάθε καλοπροαίρετο ἄνθρωπο, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ δική του φυλὴ ἢ καταγωγὴ. Εἶναι ἡ ζωὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, ποὺ ὁ Θεὸς εὐδόκησε νὰ ἐκφραστεῖ μὲ τὸν ἑλληνικὸ λόγο καὶ νὰ μοιραστεῖ σὲ ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς: "Their voice goes out through all the earth". «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν».¹

Σὲ αὐτὸ τὸ ἔργο, σὰς προτρέπω νὰ ἐργαστεῖτε καὶ ἐσεῖς, πρῶτα μὲ τὸ παράδειγμα τῆς ἴδιας σας τῆς ζωῆς.

Παιδιά μας, παιδιά τῆς Θράκης!

Κατάγεσθε ἀπὸ τὴ γῆ ποὺ περιβάλλει ἀπὸ τὰ δυτικὰ τὴν Πόλιν τοῦ Χριστοῦ, τὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου γιὰ πάντα ἀπὸ χίλια χρόνια –παρὰ τὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες– ἄκμασε ἡ μακροβιότερη χριστιανικὴ αὐτοκρατορία στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας. Εἴστε ἀπόγονοι ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων. Ἡ Πρόνοια τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ὁδήγησε τὰ βήματα τῶν γονέων σας δυτικότερα, στὸν Νέο Κόσμο. Προσεύχομαι νὰ ζήσετε τὴ ζωὴ σας μὲ νόημα. Νὰ ἀνακαλύψετε τὸ νόημα ποὺ θὰ νοηματοδοτεῖ τὴ ζωὴ σας: ὅτι ἔχετε, ὅπως κάθε ἄνθρωπος ποὺ ἔρχεται στὸν κόσμο, σημαντικὴ ἀποστολὴ νὰ ἐπιτελέσετε. Νὰ γίνετε ἀπόστολοι τοῦ ἑλληνικοῦ νοήματος ζωῆς, τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς Ρωμιοσύνης καὶ στοὺς ἄλλους λαοὺς, μὲ σεβασμὸ πάντοτε στὴν ταυτότητά τους.

Οἱ θρακιώτικες φορεσιὲς ποὺ θὰ φορέσετε, νέοι καὶ νέες τῆς Θράκης μας στὶς ΗΠΑ, δὲν εἶναι ἀπλῶς καὶ μόνον ἓνα ροῦχο. Εἶναι ἡ φανερὴ στὰ ἀνθρώπινα μάτια μαρτυρία ἐνὸς τρόπου ζωῆς ποὺ διδάσκει τὸ

ἀπροσμέτρητο ὕψος καὶ βάθος τοῦ ρωμαίου, δηλαδὴ τοῦ ὀρθόδοξου καὶ ἑλληνικοῦ ἥθους. Τοῦ ἥθους ποὺ, διασχίζοντας τοὺς αἰῶνες, προεκτείνεται στὴν αἰωνιότητα.

Αὐτὴ ἡ αἰωνιότητα εἰσέρχεται στὴ ζωὴ μας τὴν ὥρα τῆς Θείας Λειτουργίας, κάθε Κυριακὴ καὶ σὲ κάθε γιορτὴ, εἴτε ἡ Θεία Λειτουργία τελεῖται στὸν Ἅγιο Δημήτριο στὴ Νέα Ὑόρκη, εἴτε στὴν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου στὴν Κομοτηνὴ, εἴτε στὸν Εὐαγγελισμὸ τῆς Θεοτόκου στὴ Μεμβούρνη, στὴν Παναγία τοῦ Κύκκου στὴν Κύπρο ἢ στὴν ταπεινὴ Ἑνορία ἐνὸς θρακιώτικου χωριοῦ.

Σεβόμενοι τὸν τόπο ποὺ σὰς φιλοξενεῖ καὶ ὅπου σὰς ὄρισε ὁ Κύριος νὰ ζεῖτε, καλλιεργεῖστε μέσα σας αὐτὸ ποὺ μαθαίνουμε ὅτι ἐξακτινώνεται ἤδη σήμερα γύρω σας: τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ποὺ ὁ Θεὸς ἐπέλεξε νὰ γραφεῖ καὶ νὰ διαδοθεῖ πρῶτα στὴ γλῶσσα τῆς ἑλληνικῆς, τὴν ἔμπρακτε βίωση τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς πίστεως ποὺ ποθοῦν οἱ λαοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ σὰς περιβάλλουν καὶ μὲ τοὺς ὁποίους ζεῖτε μαζί.

Καὶ ὅταν –στὴ ζωὴ τοῦ καθενὸς προσωπικὰ ἢ στὸν συλλογικὸ μας βίον, στὴν Ἀμερικὴ, στὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλοι– μοιάζει ὁ ὀρίζοντας νὰ συννεφιάζει ἀπὸ ἀπειλὲς καὶ δυσκολίες ποὺ φαντάζουν ἀνυπέρβλητες, θυμηθεῖτε τὸν λόγο τοῦ ποιητῆ μας, τοῦ Ὀδυσσεᾶ Ἐλύτη ποὺ λέει:

«Στὴ γλῶσσα τὴ δική μας
τὸ ἀδύνατον ὀνομάζεται
Ἀνάσταση».

Καὶ ἐκεῖνον τὸν λόγο τοῦ ἄλλου μας ποιητῆ, τοῦ Γιώργου Βερίτη:

«Μὴ φοβηθεῖς αὐτόν, ποὺ στήριξε
στὴν Πίστη ἐπάνω τὴν ἐλπίδα.
Τὸν εἶδα στὴ ζωὴ νὰ μάχεται,
μὰ πάντα ἀνίκητο τὸν εἶδα».

**Μετὰ πολλῶν εὐχῶν
καὶ ἀγάπης πατρικῆς**

*† Ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων*

¹ Ps 18/1:4 NRSVCE, Romans 10:18.

Ἡ πορεία πρὸς τὸ Πάσχα καὶ ἀπὸ τὸ Πάσχα στὴν Πεντηκοστή: ἡ λειτουργικὴ καὶ θεολογικὴ ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας

Ἀρχιμανδρίτης Ἀνθιμος Κωσταράκης
Πρωτοσύγκελλος

Τοιχογραφία τῆς Καθόδου τοῦ Χριστοῦ στὸν Ἄδην, ἀπὸ τὴ Μονὴ τῆς Χώρας, στὴν Κωνσταντινούπολη. Πηγὴ τοιχογραφίας καὶ λεζάντας: el.wikipedia.org· φωτογραφία: José Luiz Bernardes Ribeiro.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα ἀποτελεῖ τὸ κέντρο τῆς ὀρθόδοξης πίστεως, τῆς λειτουργικῆς ζωῆς καὶ τῆς θεολογικῆς αὐτοσυνειδησίας τῆς Ἐκκλησίας. Δὲν πρόκειται ἀπλῶς γιὰ τὴν κορυφαία ἑορτὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, ἀλλὰ γιὰ τὸ θεμελιώδες γεγονός ἐπάνω σὸ ὁποῖο οἰκοδομεῖται

ὁλόκληρο τὸ μυστήριον τῆς σωτηρίας. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ δὲν συνιστᾷ μόνο τὴ νίκη ἐπὶ τοῦ θανάτου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπαρχὴ τῆς νέας κτίσεως, τὴν ἀνακαίνισις τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀποκάλυψη τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ μέσα στὴν ἱστορία. Ὅπως διακηρύσσει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, «εἰ δὲ

Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν».¹ Συνεπῶς, ὁλόκληρη ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας κινεῖται πρὸς τὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἀντλεῖ ἀπὸ αὐτὸ τὴ ζωοποιό της δύναμη.

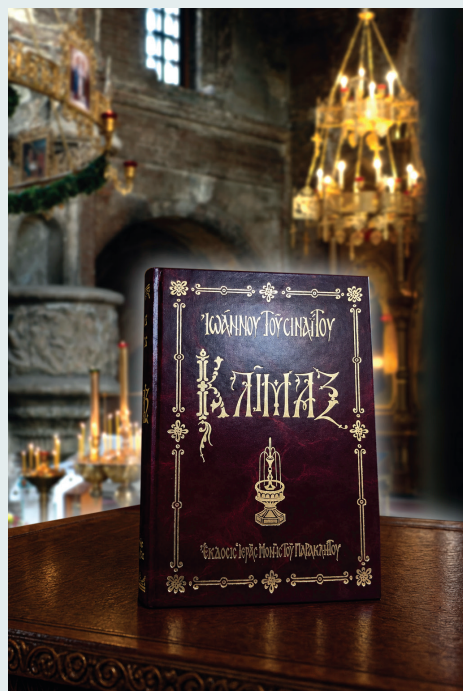
Ἡ Ἐκκλησία, μὲ ἰδιαίτερη παιδαγωγικὴ σοφία, δὲν ὀδηγεῖ τοὺς πιστοὺς στὴν πασχάλια ἐμπειρία αἰφνιδιαστικά. Ἀντιθέτως, ἔχει διαμορφώσει μία μακρὰ περίοδο προετοιμασίας, ἡ ὁποία ἀρχίζει μὲ τὸ Τριῶδιο. Ἡ περίοδος αὕτη ἀποτελεῖ τὴν πνευματικὴν εἰσαγωγή στὴ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ καὶ ἀποσκοπεῖ στὴ σταδιακὴ ἀφύπνιση τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ εὐαγγελικὲς περικοπὲς τῶν προπαρασκευαστικῶν Κυριακῶν –τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ, τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς– παρουσιάζουν τὶς θεμελιώδεις προϋποθέσεις τῆς μετανοίας, τῆς ταπεινώσεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συγχωρήσεως. Ἡ Ἐκκλησία προετοιμάζει τὸν ἄνθρωπο νὰ εἰσέλθῃ στὸν ἀγῶνα τῆς ἀσκήσεως ὄχι ὡς ἐξωτερικὴ ὑποχρέωση, ἀλλὰ ὡς ἐλεύθερη πορεία ἐπιστροφῆς πρὸς τὸν Θεό.

Ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ ἀποτελεῖ τὴ σημαντικότερη περίοδο πνευματικῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Ἡ νηστεία, ἡ προσευχή, ἡ μετάνοια καὶ ἡ ἐλεημοσύνη δὲν ἀντιμετωπίζονται ὡς αὐτοσκοπός, ἀλλὰ ὡς μέσον θεραπείας τοῦ ἀνθρώπου καὶ προετοιμασίας γιὰ τὴ συνάντηση μὲ τὸν Ἀναστάντα Χριστό. Ὁ λειτουργικὸς χρόνος τῆς Σαρακοστῆς ἀποκαλύπτει μία ἀξιοθαύμαστη θεολογικὴ δι-
 8

Οἱ τρεῖς πρῶτες Κυριακὲς ἐπικεντρώνονται πρωτίστως στὴ διαφύλαξη τῆς ὀρθόδοξης πίστεως. Ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδόξιας ἐορτάζει τὸν θρίαμβο τῆς Ἐκκλησίας ἀπέναντι στὴν εἰκονομαχία καὶ γενικότερα ἀπέναντι σὲ κάθε αἵρεση, ὑπογραμμίζο-

ντας ὅτι ἡ ἀλήθεια τῆς πίστεως ἀποτελεῖ προϋπόθεση τῆς σωτηρίας. Ἡ δευτέρη Κυριακὴ εἶναι ἀφιερωμένη στὸν Ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε θεολογικὰ τὴν ἐμπειρία τῆς ἀκτίστου θείας χάριτος καὶ ὑπερασπίστηκε τὴ δυνατότητα τοῦ ἀνθρώπου νὰ μετέχει πραγματικὰ στὴ ζωὴ τοῦ Θεοῦ. Στὸ μέσον τῆς περιόδου δεσπάζει ἡ Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ὅπου ὁ Τίμιος Σταυρὸς προβάλλεται ὡς σημεῖο ἐνισχύσεως τῶν πιστῶν στὸν πνευματικὸν ἀγῶνα. Ὁ Σταυρὸς δὲν ἀποτελεῖ σύμβολο ἥττας, ἀλλὰ ἥδη προαναγγέλλει τὴ δόξα τῆς Ἀναστάσεως· μέσα ἀπὸ τὴ θυσία ἀποκαλύπτεται ἡ νίκη τῆς ζωῆς ἐπὶ τοῦ θανάτου.

Οἱ τρεῖς ἐπόμενες Κυριακὲς μεταφέρουν τὸ βάρος ἀπὸ τὴ δογματικὴ ἀλήθεια στὴν ἔμπρακτε ἐφαρμογὴ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ Κυριακὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Σιναΐτου, συγγραφέα τῆς περίφημης Κλίμακος, προβάλλει τὴν ἀδιάκοπη πνευματικὴ ἀνοδο τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεὸ μέσα ἀπὸ τὸν

1 Α΄ Κορ. 15,17.

Ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή ἀποτελεῖ τὴ σημαντικότερη περίοδο πνευματικῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Ἡ νηστεία, ἡ προσευχή, ἡ μετάνοια καὶ ἡ ἐλεημοσύνη δὲν ἀντιμετωπίζονται ὡς αὐτοσκοπός, ἀλλὰ ὡς μέσον θεραπείας τοῦ ἀνθρώπου καὶ προετοιμασίας γιὰ τὴ συνάντηση μὲ τὸν Ἀναστάντα Χριστό.

Ὁ λειτουργικὸς χρόνος τῆς Σαρακοστῆς ἀποκαλύπτει μία ἀξιοθαύμαστη θεολογικὴ διάρθρωση, καθὼς οἱ ἑξὶ Κυριακὲς τῆς ὁργανώνονται σὲ δύο μεγάλες ἐνότητες, ποὺ ἐκφράζουν τὴ δογματικὴ καὶ τὴν πρακτικὴ διάσταση τῆς χριστιανικῆς ζωῆς.

ἀγῶνα κατὰ τῶν παθῶν καὶ τὴν καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν. Ἀκολουθεῖ ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, τῆς ὁποίας ἡ συγκλονιστικὴ μετάνοια ἀποδεικνύει ὅτι ἡ θεία χάρις μπορεῖ νὰ μεταμορφώσῃ ἀκόμη καὶ τὸν πλέον ἀπομακρυσμένο ἄνθρωπο. Ἡ ζωὴ τῆς παραμένει διαχρονικὸ ὑπόδειγμα ἐλπίδας καὶ μετανοίας γιὰ κάθε ἐποχὴ, ὑπενθυμίζοντας ὅτι ἡ ἀγιότητα δὲν ἀποτελεῖ προνόμιο λίγων, ἀλλὰ κλήση ὅλων τῶν πιστῶν.

Ἡ κορύφωση αὐτῆς τῆς πορείας πραγματοποιεῖται κατὰ τὴ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα, ὅπου ὁ πιστὸς συνοδοιπορεῖ μὲ τὸν Χριστὸ ἀπὸ τὸν Μυστικὸ Δεῖπνο ἕως τὴ Σταύρωση καὶ τὴν Ταφὴ Του. Ἡ νύχτα τῆς Ἀναστάσεως ἀποτελεῖ τὸ ἀποκορύφωμα ὅχι μόνο τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς, ἀλλὰ ὁλόκληρης τῆς λειτουργικῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως μεταβάλλει τὴν ἀνθρώπινι ἱστορία, καταργεῖ τὸ κράτος τοῦ θανάτου καὶ θεμελιώνει τὴ νέα ζωὴ ἐν Χριστῷ.

Ἡ λειτουργικὴ σοφία τῆς Ἐκκλησίας, ὅμως, δὲν σταματᾷ στὴν ἐορτὴ τοῦ Πάσχα. Ὅπως ἡ Ἀνάσταση προετοιμάστηκε ἀπὸ τὸ Τριῶδιο καὶ τὴ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστή, ἔτσι καὶ ἡ ἐμπειρία τῆς Ἀναστάσεως ἀναπτύσσεται καὶ ἐρμηνεύεται μέσα ἀπὸ

τὴν περίοδο τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ τοὺς πιστοὺς μέχρι τὴν Πεντηκοστή. Παρατηρεῖται μάλιστα μία ἀξιοσημείωτη ἀντιστοιχία ἀνάμεσα στὶς δύο αὐτὲς μεγάλες λειτουργικὲς περιόδους.

Οἱ πρῶτες Κυριακὲς τοῦ Πεντηκοσταρίου περιστρέφονται γύρω ἀπὸ τὰ πρόσωπα ποὺ διαδραμάτισαν καθοριστικὸ ρόλο στὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως. Ἡ Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ ἀναδεικνύει τὸν φόβο καὶ τὴ δυσπιστία τῶν μαθητῶν, ἀλλὰ συγχρόνως τὴ βεβαίωση τῆς Ἀναστάσεως μέσα ἀπὸ τὴν προσωπικὴ συνάντηση μὲ τὸν Ἀναστημένο Κύριο. Ἡ πίστη τῆς Ἐκκλησίας δὲν στηρίζεται σὲ ἀφηρημένες ἰδέες, ἀλλὰ στὴ μαρτυρία ἐκείνων ποὺ εἶδαν καὶ συνάντησαν τὸν Ἀναστάντα Χριστό.

Ἡ Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων παρουσιάζει τὴ μαρτυρία τῶν γυναικῶν ποὺ πρῶτες ἔγιναν κήρυκες τῆς Ἀναστάσεως, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴ θαρραλέα στάση τοῦ Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαία καὶ τοῦ Νικοδήμου, οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβαν τὴν ταφὴ τοῦ Κυρίου. Τὰ πρόσωπα αὐτὰ ἀναδεικνύονται ὡς παραδείγματα γενναιότητος, ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως, ἰδίως σὲ μία στιγμή ὅπου οἱ περισσότεροι μαθητὲς βρῖσκονταν ἀκόμη κυριευμένοι ἀπὸ φόβο.

Τὸ μέσον τοῦ Πεντηκοσταρίου σημα-

*Ἡ πορεία ἀπὸ τὸ Τριώδιο ἕως τὴν Πεντηκοστὴ δὲν ἀποτελεῖ
ἀπλῶς μία ἀκολουθία λειτουργικῶν ἐορτῶν. Εἶναι μία
ὁλοκληρωμένη θεολογικὴ καὶ παιδαγωγικὴ πορεία,
μέσα ἀπὸ τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο
ἀπὸ τὴ μετάνοια στὴ θέωση, ἀπὸ τὸν Σταυρὸ στὴν Ἀνάσταση
καὶ ἀπὸ τὴν Ἀνάσταση στὴ ζωὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.*

τοδοτεῖται ἀπὸ τὴ μεγάλη ἐορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἡ ὁποία λειτουργεῖ ὡς γέφυρα ἀνάμεσα στὴν Ἀνάσταση καὶ τὴν Πεντηκοστὴ. Στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἀποκαλύπτεται πλέον ἡ ἀληθινὴ σοφία καὶ ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, προετοιμάζοντας τὴ θεολογία τῶν ἐπόμενων Κυριακῶν.

Οἱ Κυριακὲς τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ συνδέονται μὲ ἓναν κοινὸ θεολογικὸ ἄξονα: τὴ ζωοποιὸ δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Στὴν περίπτωση τοῦ Παραλύτου ὁ Χριστὸς ἀποκαθιστᾷ τὸν ἄνθρωπο στὴν πληρότητα τῆς ὑπάρξεώς του. Στὴ συνάντηση μὲ τὴ Σαμαρείτιδα ἀποκαλύπτει ὅτι ὁ ἴδιος εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ «ὑδατος τοῦ ζῶντος», τὸ ὁποῖο χαρίζει αἰώνια ζωὴ. Τὸ νερὸ ἀποκτᾷ πλέον βαθὺ συμβολισμό ὡς σημεῖο τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τῆς νέας δημιουργίας. Στὴ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς Τυφλοῦ ὁ Χριστὸς παρουσιάζεται ὡς τὸ «Φῶς τοῦ κόσμου», ἐκεῖνος ποὺ ὄχι μόνον ἀποκαθιστᾷ τὴ σωματικὴ ὄραση, ἀλλὰ χαρίζει καὶ τὸν φωτισμὸ τῆς πίστεως.

Ἔτσι, ἡ λειτουργικὴ πορεία τῆς Ἐκκλησίας παρουσιάζει ἀξιοθαύμαστη ἐσωτερικὴ ἐνότητα. Ἡ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστὴ προετοιμάζει τὸν ἄνθρωπο γιὰ τὴν Ἀνάσταση μέσα ἀπὸ τὴν κάθαρση, τὴν ἀσκησι καὶ τὴ μετάνοια, ἐνῶ τὸ Πεντηκοστάριο τὸν εἰσάγει βαθμιαίᾳ στὴ βαθύτερη κατανόηση τοῦ ἀναστάσιμου μυστηρίου καὶ στὶς σωτηριολογικὲς του συνέπειες. Ἡ πρώτη περίοδος

ὁδηγεῖ στὸν Σταυρὸ καὶ στὴν Ἀνάσταση· ἡ δεύτερη ὁδηγεῖ στὴ φανέρωση τῆς Ἐκκλησίας ὡς σώματος τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ.

Ἡ τελικὴ κατάληξη αὐτῆς τῆς πνευματικῆς διαδρομῆς εἶναι ἡ ἐορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς. Μὲ τὴν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἱ φοβισμένοι μαθητὲς μεταμορφώνονται σὲ ἀτρόμητους Ἀποστόλους καὶ γίνονται μάρτυρες τοῦ Ἀναστάντος «ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς». Ἡ Πεντηκοστὴ ἀποτελεῖ τὴ γενέθλια ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας, ὅχι ἐπειδὴ τότε ἀρχίζει ἡ ὑπαρξὴ της, ἀλλὰ ἐπειδὴ τότε φανερῶνεται δημόσια στὸν κόσμον ὡς ἡ κοινότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συνεχίζοντας τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ μέσα στὴν Ἱστορία.

Ἡ πορεία ἀπὸ τὸ Τριώδιο ἕως τὴν Πεντηκοστὴ δὲν ἀποτελεῖ ἀπλῶς μία ἀκολουθία λειτουργικῶν ἐορτῶν. Εἶναι μία ὁλοκληρωμένη θεολογικὴ καὶ παιδαγωγικὴ πορεία, μέσα ἀπὸ τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴ μετάνοια στὴ θέωση, ἀπὸ τὸν Σταυρὸ στὴν Ἀνάσταση καὶ ἀπὸ τὴν Ἀνάσταση στὴ ζωὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τὸ Πάσχα παραμένει τὸ ἀμετακίνητο κέντρο αὐτῆς τῆς πορείας, τὸ γεγονὸς ποὺ νοηματοδοτεῖ ὁλόκληρη τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ καλεῖ κάθε πιστὸ νὰ γίνῃ κοινωνὸς τῆς νίκης τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ θανάτου, ὥστε ἡ ἀναστάσιμη ἐμπειρία νὰ μεταμορφῶνῃ καθημερινὰ τὴν προσωπικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ του ζωὴ.

Ἑλευθέρια Κομοτηνῆς

Ραφαὴλ Μπαχτσεβανίδης
Φιλολόγος

Ἡ πραγματικὴ ἐξέλιξη τῶν πόλεων δὲν ἀποτυπώνεται στὴ ροὴ τοῦ χρόνου, ἀλλὰ στὶς μεγάλες τομὲς ποὺ μετασχηματίζουν τὴ συλλογικὴ μνήμη καὶ ἐπαναπροσδιορίζουν τὴ θέση τους στὸν πολιτικὸ καὶ γεωγραφικὸ χάρτη.

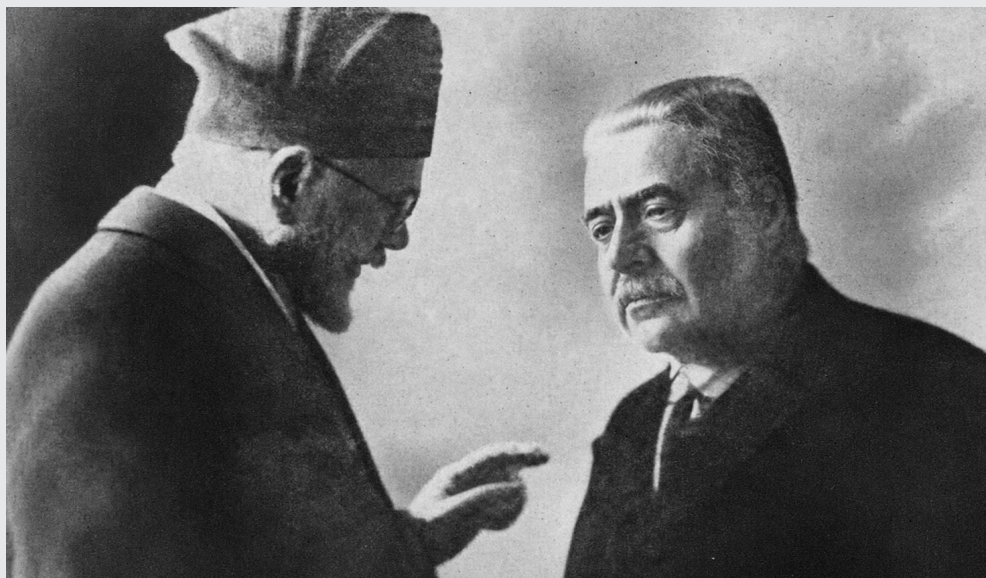
Γιὰ τὴν Κομοτηνὴ ἡ 14^η Μαΐου 1920 στέκει ὡς ἓνα ὀρόσημο ἀπαράμιλλης ἀξίας. Εἶναι ἡ στιγμή ποὺ σφραγίζει τὴν ὀριστικὴ ἐπιστροφή της στὴν πατρίδα, κλείνοντας ὀριστικὰ τὸν κύκλο τῶν διαδοχικῶν κατακτήσεων ποὺ ἀνοίξε ἡ ὀθωμανικὴ κυριαρχία τὸν 14^ο αἰῶνα. Αὐτὸ τὸ ἱστορικὸ ἀποτέλεσμα δὲν ὑπῆρξε προῖον ἀποκλειστικὰ στρατιωτικῆς ἰσχύος. Ἦταν τὸ ἐπίτευγμα μιᾶς ὑψηλῆς στρατηγικῆς, ὅπου ἡ διπλωματικὴ εὐφυΐα καὶ ἡ προσεκτικὴ πολιτικὴ διαχείριση τῶν τοπικῶν ἰσορροπιῶν κατὰφεραν νὰ μετατρέψουν τὶς διεθνεῖς συγκυρίες σὲ μία μεγάλη ἐθνικὴ δικαίωση.

Τὸ τέλος τοῦ Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου δημιούργησε ἓνα ἐντελῶς νέο γεωπολιτικὸ περιβάλλον στὰ Βαλκάνια. Ἡ ἥττα τῶν Κεντρικῶν Δυνάμεων καὶ ἡ ὑπογραφὴ τῆς Ἀνακωχῆς τοῦ Μούδρου (30 Ὀκτωβρίου 1918), σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴ Συνθήκη τοῦ Νεϊγί (27 Νοεμβρίου 1919), ὑποχρέωσαν τὴ Βουλγαρία νὰ ἐγκαταλείψει κάθε διοικητικὸ καὶ στρατιωτικὸ ἔλεγχο στὴ Δυτικὴ Θράκη. Μέχρι νὰ ληφθοῦν οἱ ὀριστικὲς ἀποφάσεις ἀπὸ τὴ Διάσκεψη Εἰρήνης τῶν Παρισίων, ἡ περιοχὴ τέθηκε ὑπὸ τὸ καθεστῶς τῆς Διασυμμαχικῆς Διοίκησης (Thrace Occidentale), ἡ ὁποία λειτούργησε ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1919 ἕως τὸν Μάιο τοῦ 1920, ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ Σαρλ Σαρπύ. Ἡ προσωρινὴ

αὐτὴ διοικητικὴ δομὴ δὲν περιορίστηκε στὴ διατήρηση τῆς δημόσιας τάξης, ἀλλὰ διαμόρφωσε τὸ θεσμικὸ πλαίσιο μέσα στὸ ὁποῖο θὰ ἀξιολογοῦνταν οἱ ἀνταγωνιστικὲς ἐδαφικὲς διεκδικήσεις Ἑλλάδας καὶ Βουλγαρίας, καθιστώντας τὴ διεθνή διπλωματία τὸν σημαντικότερο παράγοντα γιὰ τὸ μέλλον τῆς περιοχῆς.

Στὸ ἰδιαίτερα σύνθετο αὐτὸ περιβάλλον, ὁ πρωθυπουργὸς Ἑλευθέριος Βενιζέλος ἐπέλεξε ὡς Ἀνώτατο Διοικητικὸ Ἀντιπρόσωπο τῆς Ἑλλάδας στὴ Δυτικὴ Θράκη τὸν νομικὸ καὶ ἔμπειρο διπλωμάτη Χαρίσιο Βαμβακᾶ. Ἡ ἐπιλογὴ αὐτὴ ἀποδείχθηκε καθοριστικὴ, καθὼς ὁ Βαμβακᾶς υἱοθέτησε μιὰ διοικητικὴ πρακτικὴ ποὺ στηριζόταν στὴν ἀρχὴ τῆς ἰσονομίας καὶ τῆς ἴσης μεταχείρισης ὅλων τῶν κατοίκων, ἀνεξάρτητα ἀπὸ θρησκευτικὴ ἢ ἐθνοτικὴ προέλευση. Ἀναγνωρίζοντας ὅτι ἡ σταθερότητα τῆς περιοχῆς προϋπέθετε τὴ συνεργασία τῶν διαφορετικῶν κοινοτήτων, προχώρησε στὴ συγκρότηση τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἀντιπροσώπων, στὸ ὁποῖο συμμετεῖχαν ἐκπρόσωποι τῶν χριστιανικῶν, μουσουλμανικῶν καὶ ἐβραϊκῶν πληθυσμῶν. Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ καλλιέργησε κλίμα ἐμπιστοσύνης μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς διοίκησης καὶ σημαντικῆς μερίδας τῆς μουσουλμανικῆς κοινότητας, ἡ ὁποία διαπίστωσε ὅτι διασφαλίζονταν τὰ θρησκευτικὰ δικαιώματα, ἡ προστασία τῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἡ ὁμαλὴ λειτουργία τῶν κοινοτικῶν θεσμῶν.

Ὡς ἀποτέλεσμα, ἐξέχοντες μουσουλμάνοι πρόκριτοι ὑπέγραψαν ὑπομνήματα καὶ ψηφίσματα πρὸς τὶς Συμμαχικὲς Δυνάμεις,

Ὁ Χαρίσιος Βαμβακάς, ὡς ἄριστος γνώστης τῆς τουρκικῆς καὶ γαλλικῆς γλώσσας καὶ ἄνθρωπος μὲ εὐαισθησίες ἀπέναντι στὰ μειονοτικά ζητήματα, θεωρήθηκε ἀπὸ τὸν Ἐλευθέριο Βενιζέλο –ὅπως ἄλλωστε καὶ ἀποδείχθηκε περὶτρανα ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος– τὸ πλέον κατάλληλο πρόσωπο γιὰ τὴν προάσπιση τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων στὴ Θράκη. Προέλευση φωτογραφίας καὶ λεζάντας: Ξανθὴ Τζένη Θ. Κατσαρῆ-Βαφειάδη (ἐπιμ.), «Διαβάζοντας» τὴν πόλη. *Κουμουτζηνά – Γκιουμουλτζίνα – Κομοτηνή. Πρόσωπα καὶ κείμενα*. Κομοτηνή: Δήμος Κομοτηνῆς, 2021, σ. 586.

στὰ ὁποῖα ὑποστήριζαν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ διοίκηση ἀποτελοῦσε τὴν πλέον ἀξιόπιστη ἐγγύηση γιὰ τὴ διατήρηση τῆς πολιτικῆς σταθερότητας καὶ τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης, ἀπορρίπτοντας τὴν προοπτικὴ ἐπανόδου τῆς βουλγαρικῆς κυριαρχίας.

Οἱ ἐξελίξεις αὐτὲς ἐνίσχυσαν οὐσιαστικὰ τὴ διαπραγματευτικὴ θέση τῆς Ἑλλάδας στὶς ἐργασίες τῆς Διάσκεψης Εἰρήνης τῶν Παρισίων καὶ ἐπιβεβαιώθηκαν στὶς ἀποφάσεις τῆς Διάσκεψης τοῦ Σὰν Ρέμο, τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1920, ὅταν οἱ Σύμμαχοι ἀποφάσισαν τὴν παραχώρηση τῆς Δυτικῆς Θράκης στὴν ἑλληνικὴ διοίκηση. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀπόφασης πραγματοποιήθηκε λίγες ἐβδομάδες ἀργότερα, ὅταν, στὶς 14 Μαΐου 1920, μονάδες τῆς Μεραρχίας Σερρών, ὑπὸ τὴ διοίκηση τοῦ ὑποστράτη-

γου Ἐπαμεινώνδα Ζυμβρακάκη, κινήθηκαν ἀπὸ τὸν Πολύανθο πρὸς τὴν Κομοτηνή.

Ἡ παράδοση τῆς πόλης ἀπὸ τὶς γαλλικὲς ἀρχὲς πραγματοποιήθηκε χωρὶς συγκρούσεις, ἐνῶ ἡ εἴσοδος τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐξελίχθηκε σὲ κλίμα ἔντονης συγκινησιακῆς φόρτισης καὶ συμβολισμοῦ. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη σηματοδότησε τὴν ἔναρξη μιᾶς νέας ἱστορικῆς περιόδου γιὰ τὴν Κομοτηνή, καθὼς ἡ πόλη ἐντάχθηκε πλέον ὀριστικὰ στὸ ἑλληνικὸ διοικητικὸ σύστημα, γεγονός που ἐπικυρώθηκε διεθνῶς λίγους μῆνες ἀργότερα μὲ τὴ Συνθήκη τῶν Σεβρῶν (10 Αὐγούστου 1920), ἡ ὁποία ἀναγνώρισε ἐπίσημα τὴν ἑλληνικὴ κυριαρχία στὴ Δυτικὴ Θράκη.

Ἡ ἀπελευθέρωση τῆς Κομοτηνῆς δὲν

μπορεῖ, ἐπομένως, νὰ ἐρμηνευθεῖ ἀποκλειστικά ὡς στρατιωτικὸ γεγονός. Ἀντιθέτως, ἀποτελέσκει τὴν κατάληξη μιᾶς πολυδιάστατης διπλωματικῆς διαδικασίας, στὴν ὁποία ἡ συνετὴ διοίκηση τῆς μεταβατικῆς περιόδου καὶ ἡ οἰκοδόμηση σχέσεων ἐμπιστοσύνης μὲ τὶς τοπικὲς κοινότητες λειτούργησαν συμπληρωματικά. Ἡ σύμπραξη αὐτῶν τῶν παραγόντων ἐπέτρεψε τὴν ὁμαλὴ μετάβαση τῆς Δυτικῆς Θράκης στὴν ἑλληνικὴ κυριαρχία, καθιστώντας τὴ 14^η Μαΐου 1920 ὄχι μόνον ὁρόσημο γιὰ τὴν ἱστορία τῆς Κομοτηνῆς, ἀλλὰ καὶ χαρακτηριστικὸ παράδειγμα τῆς ἀλληλεπίδρασης μεταξὺ διπλωματίας, διεθνοῦς πολιτικῆς καὶ τοπικῆς κοινωνικῆς δυναμικῆς στὴ διαμόρφωση τῶν συνόρων τῆς σύγχρονης Ἑλλάδας.

Ἐναν αἰῶνα μετὰ τὴν ἐνσωμάτωση τῆς Κομοτηνῆς στὴν ἑλληνικὴ ἐπικράτεια, ἡ Θράκη ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελεῖ ἕναν χώρο μὲ ἰδιαίτερη ἱστορικὴ καὶ γεωπολιτικὴ βαρύτητα. Ὡστόσο, οἱ προκλήσεις ποὺ τὴ χαρακτηρίζουν σήμερα διαφοροποιοῦνται αἰσθητὰ ἀπὸ ἐκεῖνες τοῦ παρελθόντος, καθὼς δὲν ἐκδηλώνονται πλεόν ἀποκλειστικά στὸ ἐπίπεδο τῶν διεθνῶν ἀνταγωνισμῶν, ἀλλὰ διαμορφώνονται ἀπὸ ἐσωτερικὲς, κοινωνικὲς καὶ δημογραφικὲς μεταβολές. Κατ' ἐπέκταση, ἡ μελέτη τῆς σύγχρονης πραγματικότητας ὑπερβαίνει τὴ στενὴ ἱστορικὴ ἀναδρομὴ καὶ ἀποκτᾷ εὐρύτερη σημασία γιὰ τὴν κατανόηση τῶν ἐξελίξεων ποὺ ἐπηρεάζουν τὴν ἀκριτικὴ αὐτὴ περιφέρεια.

Στὸ πλαίσιο αὐτό, ἡ δημογραφικὴ πορεία τῆς περιοχῆς ἀναδεικνύεται σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς σημαντικότερους παράγοντες προβληματισμοῦ. Ἡ γήρανση τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ διαρκὴς μείωση τῶν γεννήσεων καὶ ἡ μετακίνηση σημαντικοῦ μέρους τοῦ νεότερου ἀνθρώπινου δυναμικοῦ πρὸς τὰ μεγάλα ἀστικά κέντρα ἢ τὸ ἐξωτερικὸ μεταβάλλουν σταδιακὰ τὴ σύνθεση τῆς τοπικῆς κοινωνίας. Οἱ ἐξελίξεις αὐτὲς δὲν περιορίζονται στὴν ἀριθμητικὴ ἀποτύπωση τῶν πληθυσμιακῶν δεδομένων, ἀλλὰ

ἐπηρεάζουν τὴ συλλογικὴ φυσιογνωμία τοῦ τόπου, τὴν οἰκονομικὴ του ζωτικότητα καὶ τὴ διαχρονικὴ συνέχεια τῆς παρουσίας τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου στὴν περιοχή.

Ἐπιπλέον, τὸ μεταβαλλόμενο διεθνὲς περιβάλλον ἀναδεικνύει νέες μορφὲς ἀσκησης ἐπιρροῆς, οἱ ὁποῖες ὑπερβαίνουν τὰ συμβατικὰ μέσα ἰσχύος. Ἑτερόκλητες κρατικὲς ὀντότητες ἐπιδιώκουν τὴν προώθηση τῶν στρατηγικῶν τους συμφερόντων σὲ περιοχὲς ἰδιαίτερης γεωπολιτικῆς σημασίας, ἀξιοποιώντας, μεταξὺ ἄλλων, ἐπενδύσεις, ἐπιχειρηματικὲς δραστηριότητες καὶ τὴν ἀπόκτηση ἀκίνητης περιουσίας. Ἡ Θράκη, λόγῳ τῆς κομβικῆς γεωγραφικῆς θέσης καὶ τῆς διαχρονικῆς στρατηγικῆς της ἀξίας, δὲν παραμένει ἀνεπηρέαστη ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἐξελίξεις. Κατὰ συνέπεια, ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότητα σὲ ἕναν τόσο νευραλγικὸν χώρον ὑπερβαίνει συχνὰ τὰ ὅρια μιᾶς ἀμιγῶς ἀναπτυξιακῆς διάστασης καὶ ἐντάσσεται σὲ ἕνα εὐρύτερο γεωπολιτικὸν πλαίσιο, ὅπου ἡ οἰκονομία, ἡ γεωγραφία καὶ οἱ διεθνεῖς ἐπιδιώξεις ἀλληλεπιδροῦν μὲ τρόπο σύνθετο καὶ πολυεπίπεδο.

Συνεπῶς, ἡ ἐπέτειος τῆς 14^{ης} Μαΐου ὑπερβαίνει τὸν χαρακτῆρα μιᾶς ἀπλῆς ἱστορικῆς ἀναδρομῆς καὶ μετατρέπεται σὲ ἀφορμὴ οὐσιαστικοῦ ἀναστοχασμοῦ. Ἡ κατανόηση τοῦ παρελθόντος ἀποκτᾷ ἰδιαίτερη ἀξία ὅταν συνοδεύεται ἀπὸ ἐπίγνωση τῶν μεταβολῶν ποὺ διαμορφώνουν τὸ παρόν, ἐπιβεβαιώνοντας τὴ διαχρονικὴ παρατήρηση τοῦ Γιώργου Σεφέρη ὅτι «Σβήνοντας ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸ παρελθὸν εἶναι σὰν νὰ σβήνεις κι ἕνα ἀντίστοιχο κομμάτι ἀπὸ τὸ μέλλον». Ἡ φράση αὕτη συμπεκνώνεται εὐστοχα τὴν ἀδιάρρηκτο σχέσι ἀνάμεσα στὴν ἱστορικὴ συνείδηση καὶ στὴ συλλογικὴ πορεία ἐνὸς τόπου, ὑπενθυμίζοντας ὅτι ἡ μνήμη δὲν ἀφορᾷ ἀποκλειστικὰ ὅσα προηγήθηκαν, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἐρμηνεύεται ἡ σύγχρονη πραγματικότητα.

Γιὰ τὸν Δημήτρη Μαυρίδη Μνήμη ἑνὸς θρακιώτη λόγιου Ρωμηοῦ

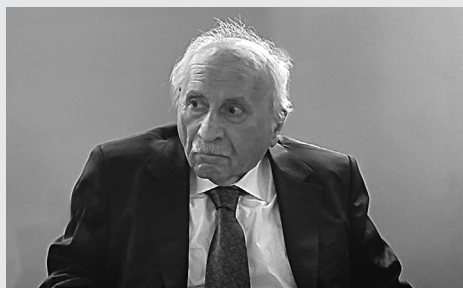
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας
Καθηγητὴς Δ.Π.Θ.

Ὁφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι αἰσθάνομαι πραγματικά ἀμήχανα ποὺ βρίσκομαι σ' αὐτὴν τὴ θέση. Ἡ πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. Παντελεήμονος νὰ γράψω λίγες γραμμὲς στὴ μνήμη τοῦ προσωπικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ φίλου, τοῦ Δημήτρη Μαυρίδη, μὲ τὸν ὁποῖο συνεργαστήκαμε γιὰ περισσότερα ἀπὸ εἴκοσι πέντε χρόνια γιὰ τὴν προβολὴ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἱστορίας τῆς Θράκης, πράγματι ἐντείνει τὴ θλίψη, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀμηχανία μου.

Ἡ ἐκδημία του στὶς 14 Ἀπριλίου 2026 εἶναι μιὰ ἀπώλεια γιὰ τὴν οἰκογένειά του, τοὺς φίλους του καὶ τοὺς συνεργάτες του. Εἶναι ὅμως καὶ μιὰ ἀπώλεια γιὰ τὴ Θράκη.

Ὁ Δημήτρης Μαυρίδης, μὲ καταγωγὴ ἀπὸ τὴ Ραιδεστὸ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης, γεννήθηκε στὴ Φλώρινα τὸ 1942 καὶ στὰ ἔξι του χρόνια βρέθηκε στὴν Ξάνθη, ὅπου ὁ πατέρας του μετατέθηκε ὡς Διευθυντὴς τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος. Ἀργότερα, βρέθηκε στὴν Ἀθήνα, ὁλοκλήρωσε ἐκεῖ τὶς ἐγκύκλιες σπουδὲς του καὶ σπούδασε Μηχανολόγος Μηχανικὸς στὸ Ἑθνικὸ Μετσόβιο Πολυτεχνεῖο.

Μὲ εἶχε ἐντυπωσιάσει μιὰ ἀφήγησή του, ἓνα δροσερὸ αὐγουστιάτικο βράδυ στὴν Ξάνθη, λέγοντάς μου ὅτι, ὅταν ἦταν φοιτητὴς τοῦ Πολυτεχνείου, παράλληλα μὲ τὴ συνεχὴ μελέτῃ τῶν πανεπιστημιακῶν συγγραμμάτων, κατέφευγε σὲ μιὰ κυριολεκτικὴ βιβλιοφαγία. Διάβαζε ἀσταμάτητα ἱστορία, λογοτεχνία, οἰκονομικά, γεωπολιτικὴ, φιλοσοφία, ἄκουγε κλασικὴ μουσικὴ,

παρακολουθοῦσε μὲ πάθος κινηματογράφου καὶ θέατρο.

Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ὁ Δημήτρης ὁ Μαυρίδης ἐξελίχτηκε σὲ ἕναν ἱκανὸ Μηχανολόγο Μηχανικὸ, ἱκανὸ καὶ εὐφυὴ ἐπιχειρηματία, ὁ ὁποῖος ἐργάστηκε μὲ ἐπιτυχία στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Ἑγγὺς Ἀνατολή. Ἦταν ἕνας ἐν ἐνεργείᾳ ἰδιότυπος τεχνοκράτης. Τὰ βιώματά του κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Κατοχῆς στὴ Φλώρινα καὶ κυρίως οἱ μνημὲς ἀπὸ τὴν ὀλιγόχρονη παραμονὴ μὲ τὴν οἰκογένειά του στὴν Ξάνθη, ἡ ἀριστη ἑλληνικὴ παιδεία του, ἡ καλὴ γνώση τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἡ ρωμαϊκὴ ἀνατολίτικη σοφία του καὶ ἡ εὐρύτητα τοῦ πνεύματος διαμόρφωσαν τὴν προσωπικότητά του καὶ σφράγισαν τὸν Δημήτρη Μαυρίδη σὲ ὅλη τὴν ἐπιχειρηματικὴ καὶ πνευματικὴ του διαδρομὴ.

Ὁ Μαυρίδης ἐνδιαφερόταν γιὰ κάθε τι πνευματικὸ καὶ πολιτικὸ, γιὰτὶ μόνιμη σκέψη του ἦταν τὰ προβλήματα πολιτισμικῆς ταυτότητας. Συνέδεε καὶ ἐρμήνευε τὰ ζητήματα αὐτὰ μὲ τὰ θέματα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ποὺ ἀντιμετωπίζουμε, καθὼς καὶ

αὐτὰ τῆς πολιτισμικῆς μας πορείας.

Ὁ Μαυρίδης διάβασε τὸν κόσμο, μελέτησε τὸν κόσμο, τὸν γνώρισε ὅμως καὶ μέσα ἀπὸ τὰ πολλὰ ἐπαγγελματικά του ταξίδια, τὰ ὁποῖα, ὥστόσο, μετέτρεπε σὲ περιηγήσεις –ὄχι σὲ τουρισμό–, τὰ ἐννοοῦσε ὡς γνώση τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἀντιμετώπιζε ὡς γνώση τῶν συνθηκῶν τους, τῆς ζωῆς τους, τῶν πολιτιστικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν τους ἀντιλήψεων.

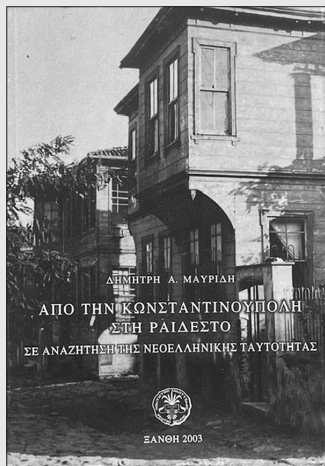
Στὸν Δημήτρην Μαυρίδη τὸ ὁμηρικὸ «πολλῶν ἀνθρώπων εἶδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω» βρῆκε τὴν ἐφαρμογὴ του. Ὁ ἴδιος ἀποτελεῖ καλὸ παράδειγμα ἐνὸς σύγχρονου Ὀδυσσεά, ὅμως ἐνὸς Ρωμποῦ Ὀδυσσεά τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς. Θεωρῶ, ἐπομένως, ὅτι κατὰ ἓνα μεγάλο μέρος ὁ ἐσωτερικὸς, ὁ πνευματικὸς του κόσμος διαμορφώθηκε ἀπὸ τὴν ἀδιάκοπη μελέτη καὶ τὴν περιήγηση σὲ Ἀνατολὴ καὶ Δύση, συνδυάζοντας τὴν ἔντονη καὶ ἐπιτυχημένη ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότητα μὲ τὸν αὐτοπροσδιορισμὸ τῆς θέσης του στὸν κόσμο ὡς Ρωμποῦ σὲ ἓναν κόσμο ποὺ βίωνε τὸ τέλος τοῦ Ψυχροῦ Πολέμου, ἀλλὰ καὶ τὰ πρῶτα βήματα τῆς παγκοσμιοποίησης. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο, ὁ Δημήτρης ὁ Μαυρίδης ἀναβίωσε στὶς μέρες μας τὴν ἐπιτυχημένη δραστηριότητα τῶν Ρωμπῶν, ἐμπορικὴ καὶ πνευματικὴ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὀθωμανοκρατίας, καὶ ἰδιαίτερα στὴν ὀψιμη περίοδό της, ἡ ὁποία ὅμως, ὅπως εἶναι γνωστὸ, διακόπηκε βίαια ἀπὸ τὴν πολιτικὴ τῶν Νεοτούρκων καὶ τῆς ἔδωσε νέα πνοή, προσαρμόζοντάς τινε στὴ σύγχρονη παγκοσμιοποιημένη πραγματικότητα.

Ἡ πρώτη συνεργασία μου μὲ τὸν Δημήτρην τὸν Μαυρίδη ἦταν τὸ 1998, ὅταν ὡς Μέλη τῆς Συντακτικῆς Ὁμάδας συνεργαστήκαμε στὴν Ξάνθη γιὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ

*Ἡ ἐκδημία τοῦ Δημητρίου
Μαυρίδη στὶς 14 Ἀπριλίου
2026 εἶναι μιὰ ἀπώλεια
γιὰ τὴν οἰκογένειά του,
τοὺς φίλους του καὶ
τοὺς συνεργάτες του.
Εἶναι ὅμως καὶ μιὰ
ἀπώλεια γιὰ τὴ Θράκη.*

ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ *Περὶ Θράκης*, ἡ κυκλοφορία τοῦ ὄγδοου τόμου τοῦ ὁποῖου ἀναμένεται ἐντὸς τοῦ φθινοπώρου. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, λίγο ἀργότερα, τὸ 2003, εἶχε κυκλοφορήσει τὸ πρῶτο του βιβλίο μὲ τὸν τίτλο *Ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη στὴ Ραιδεστό. Σὲ ἀναζήτησιν τῆς νεοελληνικῆς ταυτότητας*, ἓνα βιβλίο στοχαστικὸ, μιὰ προσπάθεια ἐσωτερικῆς ἐνδοσκοπήσεως καὶ ἀναστοχασμοῦ, μιὰ προσπάθεια ἀναζήτησεως τῆς δικῆς του ταυτότητας, μιὰ ἀναζήτησιν ἀπάντησεως σὲ διὰ τοῦ προσωπικὰ ἐρωτήματα, τὰ ὁποῖα ὅμως ἀφοροῦν καὶ ὅλους ἡμᾶς. Θεωρῶ ὅτι τὸ βιβλίο αὐτὸ εἶναι ἓνα προγραμματικὸ βιβλίο, ποὺ καθόρισε καὶ ὅρισε τὸν συγγραφέα του στὰ σύγχρονα πράγματα καὶ τὸν τοποθέτησε ὡς Ρωμπὸ στὴ σύγχρονη

πολιτικὴ καὶ πολιτισμικὴ πραγματικότητα. Ταυτόχρονα, εἶναι καὶ ἓνα βιβλίο ποὺ προαναγγέλλει τὶς ἐπόμενες πνευματικὲς του δράσεις καὶ τὶς ἀπόψεις του γιὰ τὴ Θράκη καὶ τὸν Ἑλληνισμό, οἱ ὁποῖες θὰ βροῦν τὴν πραγμάτωσή τους μὲ τὶς ἐκθέσεις καὶ τὰ βιβλία του ποὺ θὰ ἀκολουθήσουν. Τὸ πλούσιον εἰκονογραφημένο αὐτὸ βιβλίο εἶναι μιὰ καταγραφή τῆς ἐσωτερικῆς ἀγωγίας τοῦ συγγραφέα νὰ βρεῖ ἀπαντήσεις

*Στὸν Δημήτρη Μαυρίδη τὸ
δμηρικὸ «πολλῶν ἀνθρώπων
εἶδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω»
βρῆκε τὴν ἐφαρμογὴ του.
Ὁ ἴδιος ἀποτελεῖ καλὸ
παράδειγμα ἐνὸς σύγχρονου
Ὀδυσσεά, ὅμως ἐνὸς Ρωμηοῦ
Ὀδυσσεά τῆς καθ' ἡμᾶς
Ἀνατολῆς.*

σὲ ἐρωτήματα ποὺ τοῦ δημιουργήθηκαν μετὰ τὸν ξεριζωμὸ τῆς οἰκογένειάς του ἀπὸ τὴν πατρίδα τους, τὴ Ραιδεστὸ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης. Ἐπικεῖρσε στὸ βιβλίο του αὐτό, ἀλλὰ καὶ στὰ κατοπινά, νὰ ἀναζητήσει καὶ νὰ ἀνακαλύψει τὴν πολιτισμικὴ του ταυτότητα. Τὸ βιβλίο αὐτὸ εἶναι ἕνα ταξίδι αὐτοσυνειδησίας, μύησης στὴν πολιτικὴ καὶ πολιτισμικὴ πορεία τῆς Ρωμιοσύνης. Ὁ Δημήτρης Μαυρίδης συνέδεσε τὴν ἀναζήτηση αὐτὴ μὲ μιὰ «διεπιστημονικὴ» θὰ λέγαμε θεώρηση. Ἀπὸ τὸν πλούσιο ἐσωτερικὸ του κόσμου καὶ ἀπὸ τὴν πολὺπλευρὴ παιδεία του ἀντλήσε θεωρήσεις καὶ ἀναλύσεις, καὶ παρέδωσε, μὲ τὸ βιβλίο του αὐτό, ἕνα συναρπαστικὸ ταξίδι μύησης στὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή, ἕνα ταξίδι ἀναζήτησης τοῦ οἰκείου καὶ ἐπιβεβαίωσης τοῦ ποιὸς εἶναι καὶ ἀπὸ ποῦ ἔρχεται. Ἡ ζωὴ του ἦταν γεμάτη ἀπὸ ταξίδια σὲ τόπους πραγματικούς, ἀλλὰ καὶ πνευματικούς.

Συχνὰ ἀναρρωτιόμουν γιὰ ποιὸν λόγο ὁ Μαυρίδης συνέλλεξε μὲ τόση σοβαρότητα, γερμανικοῦ τύπου μεθοδικότητα, μὲ σύστημα καὶ ἐπιμονὴ τὶς συγκεκριμένες θεματικὲς συλλογὲς φωτογραφιῶν. Συγκέντρωσε στοχευμένα φωτογραφίες γιὰ τὴ Θράκη, τὴν Καβάλα καὶ κυρίως γιὰ τὴ Μικρασιατικὴ Ἐκστρατεία καὶ γιὰ τὴν ἀγαπημένη του Ἑλλάδα. Ὅσο μπορῶ νὰ τὸν γνωρίζω, ἡ ἀπάντηση δὲν βρίσκεται μόνο στὴ νοσταλγία τῶν ἀλυσμένων χαμένων πατρίδων. Βασικὸ του μέλημα, μέσα

ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν φωτογραφιῶν ποὺ μὲ κόπο καὶ μεράκι ἐδῶ καὶ πολλὲς δεκαετίες κατόρθωσε νὰ συγκεντρώσει, ἦταν νὰ γνωρίσει τὰ πρόσωπα, νὰ γνωρίσει τοὺς ἀνθρώπους, νὰ παρατηρήσει τὸ ὕφος, νὰ ἀνακαλύψει τὴν προσωπικότητά τους, τὸν ἐσωτερικὸ τους κόσμο, νὰ ἀναγνωρίσει τὰ σπιτία τῶν Ρωμίων, τὸ ἀστικὸ τοπίο, ἐν τέλει τὴν καθόλου ζωὴ τῶν Ρωμίων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς. Δὲν κινήθηκε μόνο ἀπὸ τὴ νοσταλγία, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀναζήτηση τοῦ χαμένου, τοῦ ἀλυσμένου. Σὲ τελικὴ ἀνάλυση, κύριο μέλημά του ἦταν ἡ ἀναζήτηση τῆς ταυτότητάς του. Ὡς ἕνας Εὐρωπαῖος ἀνατολίτης γοπεύεται ἀπὸ τὴ δραστηριότητα τῶν Ρωμίων κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Τανζιμάτ, μετὰ τὶς μεταρρυθμίσεις τῶν Ὀθωμανῶν στὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή. Μεγάλο μέρος ἀπὸ τὶς φωτογραφίες τῆς συλλογῆς του ἀφοροῦν τὴ δραστηριότητα καὶ τὴ ζωὴ τῶν Ρωμίων αὐτὴ τὴν περίοδο, τὴν belle époque τῶν Ρωμίων, ποὺ στὸ τέλος μάλλον ἐπέφερε πολλὰ δεινὰ στὸ Γένος μας.

Αἰσθάνομαι ὅμως τὴν ἀνάγκη νὰ πῶ ὅτι ὁ συλλέκτης Δημήτρης Μαυρίδης διαφέρει ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους συλλέκτες, γιὰ τὸ λόγῳ τῆς παιδείας του γνῶριζε τὸ εἰκονιζόμενο. Θυμᾶμαι ὅτι, ὅταν πρὶν ἀπὸ εἴκοσι χρόνια στὸ σπίτι του, στὴν Κηφισιά, μοῦ παρουσίασε τὴ συλλογὴ τῶν φωτογραφιῶν του γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴ Θράκη, ἀνοίχτηκε μπροστὰ μου ἕνας ὁλόκληρος κόσμος, στὸν δημόσιο καὶ τὸν ἰδιωτικὸ του βίον· εἶδα τὰ θρησκευτικὰ καὶ τὰ κοσμικὰ μνημεῖα, τὶς δημόσιες τελετές, τὰ μεγαλοπρεπῆ ἐκπαιδευτήρια τῶν Ρωμίων καὶ τοὺς μαθητὲς μὲ τοὺς δασκάλους τους, εἶδα τοὺς Ρωμιοὺς στὶς οἰκογενειακὲς τοὺς γιορτὲς καὶ στὶς συνάξεις τους. Τὸ εὖρος καὶ ἡ ποικιλία τῆς φωτογραφικῆς του συλλογῆς καὶ ὁ ἐνθουσιασμός μου ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἔβλεπα νὰ ἀποτυπώνονται ἀπὸ τὸν φωτογραφικὸ φακὸ ἦρθε μαζί μὲ τὴν ἔντονη προτροπὴ μου, τὴν παρότρυνση, νὰ δημοσιεύσει τὶς φωτογραφίες αὐτὲς μαζί μὲ αὐτὰ ποὺ σχολίαζε, βλέποντας ἀσπρόμαυρες λήψεις σ' ἐκείνη

τὴν συνάντησή μας. Θεώρησα ὅτι ἡ δημοσίευσή τους ἦταν προσωπικό του καθήκον, μιὰ ὀφειλὴ στὸν τόπο τῆς καταγωγῆς του, στὸν τόπο ποὺ τόσο ἀγαπᾶ καὶ μελετᾷ. Εἶχε ἤδη δημοσιεύσει μὲ τὸ Πολιτιστικὸ καὶ Ἀναπτυξιακὸ Κέντρο Θράκης (ΠΑΚΕΘΡΑ) καὶ τὸν Δῆμο Ξάνθης τὰ *Ἐπιστολικά Δελτάρια* (2004) καὶ τὸ *Μαστοριά καὶ μεράκι στὴν Παλιὰ Ξάνθη* (2005) καὶ τοῦ πρότεινα νὰ συνεργαστοῦμε μὲ τὴ Μητρόπολη Ξάνθης. Ἔτσι, μετὰ ἀπὸ τὴν ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴ τῆς πρότασης ἀπὸ τὸν τότε Πρωτοσύγκελλο Ἀρχιμανδρίτη π. Παντελεήμονα Μουτάφη, τὸν σημερινὸ Μητροπολίτη Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, καὶ τὴν ἀποδοχὴ τῶν σκέψεων ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Ξάνθης κ.κ. Παντελεήμονα γιὰ τὴ συμμετοχὴ τῆς Μητροπόλεως Ξάνθης στὶς Πιορτέες τῆς Παλιᾶς Ξάνθης, ἀρχίσαμε ἓνα ταξίδι μνήμης καὶ αὐτοσυνηδονίας γιὰ τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολὴ καὶ τὸ Γένος τῶν Ρωμηῶν. Διοργανώθηκαν, ἔτσι, ἀπὸ τὴ Μητρόπολη Ξάνθης τέσσερις φωτογραφικὲς ἐκθέσεις στὴ Δημοτικὴ Πινακοθήκη, οἱ ὁποῖες γνώρισαν μεγάλη ἐπιτυχία (2005-2009) καὶ συνεχίστηκαν μέχρι τὸ 2012. Κερδὸς αὐτῶν τῶν ἐκθέσεων εἶναι τὰ βιβλία τοῦ Δημήτρη Μαυρίδου ποὺ συνόδευαν τὶς ἐκθέσεις. Τὰ βιβλία αὐτὰ χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὴν ἄριστη τυποτεχνικὴ ἐμφάνισι· εἶναι σχεδιασμένα καὶ φροντισμένα μὲ τὴν ἐπιμέλεια τοῦ Δημήτρη Μαυρίδου, προσφέροντάς μας μιὰ δική του ἐκδοτικὴ πρόταση. Τότε κυκλοφόρησαν τὰ ὁμότιτλα τῶν ἐκθέσεων βιβλία του: *Μνεῖα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς* (2005), *Ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς Θράκης 1875-1925* (2006), *Ἀγγελοφύλακτος Ξάνθη* (2007), *Σπίτια τῆς Ξάνθης* (2009).

Ἦταν ἰδιαίτερα ὑπερήφανος γιὰ τὴν πραγματοποιήσασιν τῆς ιδέας του γιὰ ἓνα συλλογικὸ βιβλίον γιὰ τὴν Ξάνθη, μιὰ συνεργασία τοῦ Δήμου Ξάνθης μὲ τὸ ΠΑΚΕΘΡΑ. Τὸ βιβλίον ἔχει τίτλον: *Ξάνθη. Ἡ πόλις μὲ τὰ χίλια χρώματα* (2008). Ἐπίσης, συνεργαστήκαμε γιὰ τὴν ἐκδοσὴ τοῦ βιβλίου: *Γενι-σέα. Νέα πόλις τοῦ Νέστου – τόπος συνάντησης πολιτισμῶν* (2010), μιὰ ἐκδοσὴ τοῦ τότε Δήμου Βιστωνίδος.

Ἦχει γράψει ἢ ἔχει ἐπιμεληθεῖ περισσό-τερα ἀπὸ δεκαπέντε βιβλία. Ἀπὸ αὐτὰ θὰ σταθῶ μόνον σὲ ἓνα, ποὺ ἔχει ὡς τίτλον: *Ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς Θράκης. 1875-1925* (2006). Εἶναι ἓνα βιβλίον τεκμηρίωσης τῆς ἱστορικῆς μνήμης γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὴν ἀγαπημένην του Ραιδεστόν, τὴν Ξάνθη, τὴν Κομοτηνὴν, τὴ Μαρωνείαν, τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλία. Καὶ στὸ βιβλίον τοῦ αὐτοῦ οἱ ἀδημοσίευτες φωτογραφίαι τῆς ἐποχῆς εἶναι πολλὰ καὶ τὰ κείμενά του ἐξαιρετικά. Μὲ τὸ βιβλίον τοῦ αὐτοῦ ὁ Δημήτρης Μαυρίδης δὲν μένει στὴ νοσταλγία, ἀλλὰ προχωράει καὶ σὲ διαπιστώσεις, διατυπώνει μὲ παρηγοσία τὶς ἀπόψεις του. Ὁ Μαυρίδης ἔχει ἀποψη γιὰ τὰ ἱστορικὰ γεγονότα, τὰ κρίνει, τὰ ἀξιολογεῖ καὶ τὰ συγκρίνει. Ἔτσι, δὲν δίσταζε νὰ ἀσκήσῃ κριτικὴ στὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον καὶ στὸν βασιλεὺς Κωνσταντῖνον γιὰ τὶς παραλείψεις καὶ τὶς πολιτικὰς ἀστοχίας. Γιὰ τὸν Μαυρίδην, ἡ ἐκκένωσις τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης, τῆς σημαντικῆς αὐτῆς κοιτίδας τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἀποτελεῖ ἓνα εἶδος «γενοκτονίας», ἀφοῦ τὸ 1923 ἐξαφανίστηκε ὁ συμμαγὴς ἑλληνικὸς πληθυσμὸς μετὰ τὴ συντεταγμένη προσφυγίαν.

Τὰ κείμενά του προδίδουν σπάνια λογι-σύνη, σπάνια εὐρυμάθεια καὶ πολυμάθεια. Ἔχω ἐκφράσει τὴν ἀποψη καὶ σὲ ἄλλες ἀφορμὰς ὅτι ὁ Δημήτρης ὁ Μαυρίδης εἶναι ἓνας λόγιος ποὺ ἔχει τὴν πνευματικὴν του ἀφετηρίαν στοὺς πνευματικοὺς κύκλους τοῦ 19^{ου} αἰῶνα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς, ποὺ τόσο τὸν γοήτευε, ὅμως ἡ σκέψις του τεκμηριώνεται ἀπὸ τὴ σύγχρονη βιβλιογραφικὴ πραγματικότητα. Τὰ κείμενά του εἶναι ἰδιαίτερα προσεγμένα, ἰσορροπημένα καὶ δὲν φοβήθηκε νὰ διατυπώσῃ τὴ γνώμη του μὲ τόνους βέβαια χαμηλοὺς καὶ μὲ μιὰ ἐκπληκτικὴ ἀκρίβεια καὶ εὐθυκρισίαν. Ἦταν ἄλλωστε τεχνοκράτης.

Ὁ Μαυρίδης δὲν ἀναπολοῦσε ἀπλὰ τὴν ἐποχὴ τῆς ἀκμῆς τῶν Ρωμηῶν στὰ τέλη τοῦ 19^{ου} μὲ ἀρχὰς τοῦ 20^{ου} αἰῶνα, τὴν belle époque τῆς Ρωμιοσύνης, ἀλλὰ τὴ βίωνε ποικιλοτρόπως. Ἡ ἀγάπη του γιὰ τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολήν, γιὰ τοὺς τόπους τῆς μὲ

Ο άειμνηστος ιστορικός μελετητής και συγγραφέας Δημήτρης Μαυρίδης κατά την τελετή παραλαβής Εύφημου Μνείας από την Ακαδημία Αθηνών. Πηγή φωτογραφίας και λεζάντας: www.paratiritis-news.gr <https://www.paratiritis-news.gr/koinonia/efyge-o-dimitris-mavridis/>

τούς όποιους συνδέθηκε βιωματικά, τόν όδήγησε στην κατάρτιση μιās μεγάλης συλλογής παλαιών φωτογραφιών. Ή Ραιδεστός, ή Ξάνθη, ή Καβάλα, ό ξεριζωμός των Θρακιωτών από τις προαιώνιες έστίες τους στην Άνατολική και τη Βόρεια Θράκη, ό Έλληνισμός της Μικρασίας, ή Μικρασιατική Έκστρατεία και ή Μικρασιατική Καταστροφή προβάλλουν ανάγλυφα μέσα από τις φωτογραφίες της συλλογής του για την καθ' ήμās Άνατολή.

Παρά ταύτα, ή έκδημία του Δημήτρη Μαυρίδη και ή έκδοση του βιβλίου του για τη Μικρασιατική Έκστρατεία και τη Μικρασιατική Καταστροφή (2022), από την Ίερά Μητρόπολη Μαρωνείας και Κομοτηνής, μέρος μιās μεγάλης έκδοτικής προσπάθειας που πραγματοποιείται με τη σταθερή στήριξη του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη μας κ.κ. Παντελεήμονος, αποτέλεσε για μένα

προσωπικά μιā καλή εύκαιρία νā επιχειρήσω νā σκιαγραφήσω την προσωπικότητα του Δημήτρη Μαυρίδη και νā αναφερθώ άκροθιγώς για την αντίληψή του γενικά για τόν κόσμο και τὰ πράγματα και ειδικότερα για την αντίληψή του για τη Θράκη.

Αυτόν τόν άνθρωπο, τόν λόγιο Θρακιώτη, τίμησε τó Τμήμα Ίστορίας και Έθνολογίας του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης με τόν τίτλο του Έπίτιμου Διδάκτορα, ένω οί Μητροπόλεις Ξάνθης και Μαρωνείας του απένειμαν τόν χρυσό σταυρό. Τελευταία, τó 2025, τιμήθηκε και από την Ακαδημία τών Αθηνών για τó συγγραφικό του έργο.

Ο άγαπητός φίλος Δημήτρης Μαυρίδης προσέφερε στη Θράκη πολλά δώρα από τó περίσσειμα της παιδείας και της καρδιάς του.

Άς εΐναι αιώνια ή μνήμη του!

Ἑκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Ἀρχιμανδρίτης Ἀρσένιος Βασιλείου

Πνευματικὴ κίνηση Ἀπρίλιος – Ἰούνιος

Ὑποδοχὴ Παναγίας τῆς «Γιάτρισσας»

Τὴν 1^η Ἀπριλίου ὁ Σεβασμιώτατος ὑποδέχθηκε τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς «Γιάτρισσας» στὸ Ἡρώων τοῦ οἰκισμοῦ Παλλαδίου καὶ προέστη τῆς Λιτανείας τῆς Εἰκόνας στὸν Ἱ. Ν. Προφῆτου Ἠλιοῦ Παλλαδίου, ὅπου καὶ τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων.

Μουσικοαφηνηματικὴ ἐκδήλωση «Δός μοι τοῦτον τὸν ξένον»

Στὶς 2 Ἀπριλίου, στὸ Μέγαρο Μουσικῆς Κομοτηνῆς, ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, μὲ τὴν ἐπιμέλεια τῆς

Σχολῆς Βυζαντινῆς Ἑκκλησιαστικῆς Μουσικῆς τῆς Μητροπόλεως καὶ τῇ συνεργασίᾳ τῆς Στέγης Πολιτισμοῦ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, διοργάνωσε ἐκδήλωση στὴν ὁποία ὁ λόγος συνάντησε τὴ μελωδία, μὲ τίτλο: «Δός μοι τοῦτον τὸν ξένον».

Ἐπισκέψεις στὸν Σεβασμιώτατο

- Στὶς 6 Ἀπριλίου ὁ Σοφολογιώτατος Τοποτηρητὴς Μουφτῆς Κομοτηνῆς, Δρ Γασιὰρ Σερίφ Δαμάδογλου, ὑπέβαλε τὶς εὐχές του ἐν ὄψει τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῆς Χριστιανοσύνης, τοῦ Πάσχα.

- Στὶς 15 Ἀπριλίου κατηχητὲς καὶ φοιτητὲς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης, μὲ ἐπικεφαλῆς τῆς ἀποστολῆς τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κίτρους καὶ Κατερίνης κ. Γεώργιο, ἐπισκέφθηκαν τὸν Σεβασμιώτατο.

Ἡ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα

- Σάββατο τοῦ Λαζάρου: Ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίου Τρύφωνος Κομοτηνῆς.

• **Κυριακή τῶν Βαΐων:** Ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱ. Ν. τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς. **Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου:** Ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν Ἱ. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς.

• **Μεγάλη Δευτέρα:** Ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Σαπῶν.

• **Μεγάλη Τρίτη:** Ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίου Νικολάου Ἰάσμου.

• **Μεγάλη Τετάρτη:** Ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὸ Μυστήριον τοῦ Ἱεροῦ Εὐχελαίου στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίας Βαρβάρας καὶ ἐν συνεχείᾳ μετέβη στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ, ὅπου χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Νιπτήρος.

• **Μεγάλη Πέμπτη:** Ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Παθῶν τοῦ Κυρίου στὸν Ἱ. Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς.

• **Μεγάλη Παρασκευή:** Ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τῶν Μεγά-

λων Ὠρῶν καὶ ἀκολούθως στὸν Ἑσπερινὸ τῆς Ἀποκαθνήσεως στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἀπὸ νωρὶς χοροστάτησε καὶ προεξῆρχε τῆς Λιτανεύσεως τοῦ Ἐπιταφίου στὸ Δημοτικὸ Κοιμητήριον Κομοτηνῆς καὶ στὸ Κατάστημα Κρατήσεως Κομοτηνῆς.

Ἀκολούθως, χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθοῦ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου (τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου) στὸν Ἱ. Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ προέστη τῆς Λιτανεύσεως τοῦ Ἐπιταφίου στὸ Ἡρῶν τῆς πόλης, ὅπου συγκεντρώθηκαν ὅλοι οἱ Ἐπιτάφιοι τῶν Ναῶν τῆς πόλεως.

Μεγάλο Σάββατο: Ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς.

Ἅγιον Πάσχα

Ἀπὸ νωρὶς ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὴν Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως στὸν Ἱ. Ν. Ἀγί-

οὔ Ἐλευθερίου τοῦ Καταστήματος Κράτησης Κομοτηνῆς, στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίου Παντελεήμονος τοῦ Νοσοκομείου Κομοτηνῆς καὶ στὸν Ἱ. Κοιμητηριακὸ Ναὸ Ζωοδόχου Πηγῆς Κομοτηνῆς. Ἐν συνεχείᾳ, χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τῆς Παννυχίδος στὸν Ἱ. Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ προέστη τῆς Ἀναστασίμου Θείας Λειτουργίας.

Ἑσπερινὸς τῆς Ἀγάπης

Τὴν Κυριακὴ τοῦ Πάσχα τελέσθηκε ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἀγάπης στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου μας. Νωρίτερα ἔγινε ἡ ἔνδυση τοῦ Σεβασμιωτάτου κατὰ τὸ Πατριαρχικὸ Τυπικὸ καὶ ἀμέσως μετὰ σχηματίσθηκε πομπή, προηγηθείσης τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς,

ἡ ὁποία, μέσω τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, κατέληξε στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ, ὅπου τελέσθηκε ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ. Κατὰ τὴ διάρκεια αὐτοῦ ἀναγνώσθηκε ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ καὶ σὲ ἄλλες γλώσσες: τὴν ἰταλική, γαλλικὴ, λατινικὴ, γερμανικὴ, τουρκικὴ καὶ τὴν ἀγγλική.

Ἑορτὴ τῶν Νεοφανῶν Μαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης

Τὴν Τρίττῃ τῆς Διακαινησίμου ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸ Ἱ. Παρεκκλήσιο Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης Πολυάνθου. Πρὸ τῆς ἀπολύσεως, ὁ Σεβασμιώτατος χειροθέτησε Ἀναγνώστες τοὺς δύο Ἱεροψάλτες τοῦ Ναοῦ.

Ἑορτὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στὴ Γρατινὴ

Τὴν Τετάρτῃ τῆς Διακαινησίμου ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς Λιτανείας τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στὸν πανηγύριζοντα Ἱ. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Γρατινῆς. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς, ἱερούργησε στὸ Ἱ. Παρεκκλήσιο Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ πρὸ τῆς ἀπολύσεως τέλεσε τὸν Ἀγιασμό.

Ἑορτὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στὴν Κομοτηνὴ

Τὴν Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱ. Κοιμητηριακὸ Ναὸ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Κομοτηνῆς. Πρὸ τῆς ἀπολύσεως, ὁ Σεβασμιώτατος χειροθέτησε σὲ σταυροφόρο Οἰκονόμο τὸν Ἐφημέριο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ π. Σπυρίδωνα Οἰκονόμου.

Κυριακὴ τοῦ Ἀντίπασχα

Τὴν Κυριακὴ τοῦ Ἀντίπασχα ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίου Γεωργίου Μέστης. Πρὸ τῆς Ἀναγνώσεως τοῦ Ἀποστόλου, ὁ Σεβασμιώτατος χειροθέτησε σὲ Ἀναγνώστη τὸν Ἱεροψάλτη τοῦ Ναοῦ κ. Ἰωάννη Σταϊκούρα. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὴν Ξυλαγανή, ὅπου τέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἀναιρεθέντων 29 Ξυλαγανιωτῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν μας.

10^ο Ἱερατικὸ Συνέδριο

Τὴ Δευτέρα τοῦ Θωμᾶ διοργανώθηκε τὸ 10^ο Γενικὸ Ἱερατικὸ Συνέδριο τῶν Κληρικῶν τῆς Μητροπόλεώς μας. Πρὶν ἀπὸ τὴν ἔναρξη τελέσθηκε Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱ. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας καὶ ἀκολούθησε ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν Ἀρχιερατευσάντων, Ἱερατευσάντων καὶ Διακονησάντων στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη. Ἐν συνεχείᾳ, στὸν χώρο τῆς Λέσχης Κομοτηναίων, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀμφιπόλεως κ. Χριστοφόρος ἀνέπτυξε διεξοδικῶς τὸ θέμα: «Ἡ ἀναζωπύρωση τῆς Ἱερωσύνης».

Ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου

Τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ν. Ἀγίου Γεωργίου Πόρνης. Ἀνήμερα, ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς. Πρὸ τῆς Ἀναγνώσεως τοῦ Ἀποστόλου, ὁ Σεβασμιώτατος χειροθέτησε Ἀναγνώστη

τὸν Ἱεροψάλτη τοῦ Ναοῦ κ. Ἰωάννη Κεσόπουλο. Ἀμέσως μετὰ τὴν τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς Ἐπισήμου Δοξολογίας στὸ Στρατόπεδο «Γεωργίου Παράσχου» Κομοτηνῆς.

Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου

Ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ στὸ ἐορτάζον Ἱ. Παρεκκλήσιο Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου στὸν Σῶστη καὶ ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς Λιτανείας τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τοῦ Ἁγίου. Πρὸ τῆς ἀπολύσεως, ὁ Σεβασμιώτατος χειροθέτησε σὲ Ἀναγνώστες τρεῖς νέους μαθητὲς Γυμνασίου.

1^ο Συνέδριο Ἑργοθεραπείας

Τὸ Σάββατο 25 Ἀπριλίου ὁ Σεβασμιώτατος παρευρέθη στὸ 1^ο Διεθνὲς Συνέδριο Ἑργοθεραπείας ποὺ διοργάνωσε τὸ νεοσύστατο Τμῆμα Ἑργοθεραπείας, στὸ Ἀμφιθέατρο τῆς Σχολῆς Ἐπιστήμης Φυσικῆς Ἀγωγῆς, Ἀθλητισμοῦ καὶ Ἑργοθεραπείας τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης, στὴν Πανεπιστημιούπολη Κομοτηνῆς.

Μνημόσυνο Ἑλλήνων Ποντίων Προσφύγων στὸ Κίζαρι

Τὴν Κυριακὴ 26 Ἀπριλίου ὁ Σεβασμιώτα-

τος, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑκατὸ ἐτῶν ἀπὸ τῇ μετεγκατάσταση τῶν πρώτων Ποντίων Ἑλλήνων προσφύγων στὸ χωριὸ Κίζαρι, ἱερουργῆσε στὸν Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κιζαρίου καὶ πρὸ τῆς ἀπολύσεως τέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν πρώτων Ποντίων Ἑλλήνων οἰκιστῶν.

Προβολὴ ταινίας «Φῶς Καππαδοκίας»

Στις 30 Ἀπριλίου, στὸ Ἀμφιθέατρο τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Κομοτηνῆς, προβλήθηκε ἡ ταινία «Φῶς Καππαδοκίας», ἐκδήλωση ἡ ὁποία τελοῦσε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μητροπόλεώς μας καὶ μὲ συνδιοργανωτὴ τὸν Χριστιανικὸ Σύνλλογο Κομοτηνῆς «Ἡ Ὁρθοδοξία».

Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου

Τὴν Παρασκευὴ 1 Μαΐου ὁ Σεβασμιώτατος, ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, χο-

ροστάτησε στην Άκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίου Ἀθανασίου Κοσμοῦ. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς, τελέσθηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία στὸ Ἱ. Παρεκκλήσιο τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου Στρώμης.

Ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου Θεοφάνους, Ἐπισκόπου Περιθεωρίου

Τὴν Κυριακὴ 3 Μαΐου ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἑσπερινοῦ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀγίου Θεοφάνους, Ἐπισκόπου Περιθεωρίου, στὸν ἀρχαιολογικὸ κῶρο τῆς Ἀναστασιουπόλεως, πλησίον τοῦ χωρίου Ἀμαξάδες Ροδόπης.

Μέλη τοῦ Συλλόγου «Ἡρόδικος» στὸν Σεβασμιώτατο

Στις 4 Μαΐου ἐπισκέφθηκαν τὸν Σεβασμιώτατο μέλη τῆς ὁμάδας καλαθοσφαίρισης μὲ ἄμαξίδιο τοῦ «Ἡρόδικου» Κομοτηνῆς, προκειμένου νὰ τοῦ ἐκφράσουν τὴς εὐχαριστίες τους γιὰ τὴ συμπαράστασή του στὴ μεγάλη τους ἐπιτυχία.

Ἑορτὴ τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης

Τὴ Δευτέρα 4 Μαΐου, παραμονὴ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Εἰρή-

νης, Προστάτιδος τοῦ Συνδέσμου Ἀποστράτων Σωμάτων Ἀσφαλείας Ροδόπης, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν Πανηγυρικὸ Ἑσπερινό, στὸ ἐορτάζον Ἐξωκκλήσιον Ἀγίας Εἰρήνης Ἀρριανῶν, μὲ τὴν παρουσία ἐκπροσώπων τοπικῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν.

Διακριθέντες μαθητὲς Μαθηματικοῦ Διαγωνισμοῦ στὸν Σεβασμιώτατο

Στις 5 Μαΐου οἱ μαθητὲς τῆς ΣΤ΄ 1 τάξεως τοῦ 10^{ου} Δημοτικοῦ Σχολείου Κομοτηνῆς Εὐστάθιος Δρούγγας, Παῦλος Διγώνης καὶ Μηνᾶς Μίγγος, συνοδευόμενοι ἀπὸ τὴν ἐπιβλέπουσα δασκάλα τους κ. Ἐλισάβετ Γιαμακίδου, ἐπισκέφθηκαν στὸ γραφεῖο του τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας, προκειμένου νὰ λάβουν τὴν εὐχὴ καὶ τὴν εὐλογία του. Οἱ μαθητὲς κατέκτησαν τὴ δεύτερη θέση στὸν Πανελλήνιο Διαγωνισμὸ Μαθηματικῆς καὶ Ὑπολογιστικῆς Σκέψης “Alan Turing”, ποὺ πραγματοποιήθηκε στὴν Πάτρα.

Ἑορτὴ τῆς Ἀγίας Σοφίας Κλεισούρας

Τὴν Τετάρτη 6 Μαΐου ὁ Σεβασμιώτατος, ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀγίας Σοφίας τῆς Κλεισούρας, ἱερούργησε στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίας Παρασκευῆς Μέσης, ὅπου φυλάσσεται τε-

μάχιο τοῦ ἱεροῦ Λειψάνου τῆς Ἁγίας.

Θεία Λειτουργία καὶ ἐπιμνημόσυνη δέηση στοὺς Ἀσκητὲς

Τὴν Κυριακὴ 10 Μαΐου ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸ Παρεκκλήσιο Ἁγίας Εἰρήνης Ἀσκητῶν καὶ πρὸ τῆς ἀπολύσεως τέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἡρώων τοῦ πολέμου τοῦ 1940 καὶ τῶν θυμάτων κατοχῆς τῶν ἐτῶν 1940-1944.

Νυχτερινὸς Ἀγώνας Δρόμου «Δράμωμεν πρὸς τὴν Θεοτόκον»

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 10^{ης} Μαΐου, στὸ πλαίσιο τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν Ἑλευθερίων τῆς Θράκης, διοργανώθηκε ἀπὸ τὸ Γραφεῖο Ἑσω-

τερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, σὲ συνεργασία μὲ τὴν Περιφέρεια Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, τὸν Δῆμο Κομοτηνῆς καὶ τὴν Ἀντιδημαρχία Πολιτισμοῦ τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς, νυχτερινὸς περιπατητικὸς ἀγώνας 5 χλμ. δρόμου μὲ τίτλο: «Δράμωμεν πρὸς τὴν Θεοτόκον».

Κατασκήνωση στὴν πόλη – «Τὸ ὄρος ἀτενίζουμε ὅλοι»

Γιὰ 7^η χρονιά πραγματοποιήθηκε ἡ δράση «Κατασκήνωση στὴν πόλη» στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίας Βαρβάρας Κομοτηνῆς. Τὰ παιδιά συμμετείχαν σὲ δράσεις καὶ παιχνίδια δεξιότητων, ἀπέκτησαν γνώσεις καὶ ἐμπειρίες ποὺ τὰ ἔφεραν πιὸ κοντὰ στοὺς Ἁγίους μας, ἀπέκτησαν καὶ καλὸν φίλους καὶ ὁμαδικὸ πνεῦμα.

Φοιτητὲς τοῦ Πανεπιστήμιου Βιέννης στὸν Σεβασμιώτατο

Τὸ πρωὶ τῆς 12^{ης} Μαΐου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ὑποδέχθηκε στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου φοιτητὲς τοῦ Τμήματος Βυζαντινῶν

καὶ Νεοελληνικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης, συνοδευόμενους ἀπὸ τὴν Καθηγήτριά τους κ. Μαρία Στασινοπούλου, στὸ πλαίσιο ἐκπαιδευτικῆς τους ἐκδρομῆς στὴν Περιφέρεια Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης.

Συμφωνία Βυζαντινῆς Μουσικῆς

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 12^{ης} Μαΐου ὁ Σύλλογος Φίλων Βυζαντινῆς Μουσικῆς διοργάνωσε «Συμφωνία Βυζαντινῆς Μουσικῆς» στὴν αἴθουσα τοῦ Ἰδρύματος Παπανικολάου.

Ἐλευθερία τῆς Κομοτηνῆς

Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς τῆς ἐορτῆς τῶν Ἐλευθερίων τῆς Κομοτηνῆς, στίς 13 Μαΐου, πραγματοποιήθηκε ἡ ὑποδοχὴ τῆς Σεβασμίας καὶ Θαυματουργοῦ Εἰκόνος τῆς

Παναγίας Φανερωμένης, καὶ σχηματίσθηκε λιτανευτικὴ πομπὴ στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὅπου τελέσθηκε Μέγας Πανηγυρικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριᾶς κ. Ἰουστίνου καὶ συγχοροστατούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας κ. Γαβριὴλ καὶ τοῦ Ποιμενάρχου μας.

Τὸ πρωὶ τῆς 14^{ης} Μαΐου 2026 τελέσθηκε Πανηγυρικὸ Ἀρχιερατικὸ Συλλεΐτουργο, στὸ ὁποῖο προεξῆρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ, ὁ ὁποῖος κήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο. Ἐν συνεχείᾳ, τελέσθηκε Ἐπίσημη Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τῆς πόλεως, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας. Τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ Δήμαρχος Κομοτηνῆς κ. Ἰωάννης Γκαράνης. Ἀκολούθως τελέσθηκε ἐπιμνημόσυνη δέσπη στὸ Ἡρώων τῆς πόλεως, ὅπου πραγματοποιήθηκε ἡ κατάθεση στεφάνων μὲ τὴν παρουσία τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν, λοιπῶν ἐκπροσώπων, συλλόγων καὶ πλήθους κόσμου.

Λήξη Κατηχητικῶν Μαθημάτων

Τὸ πρωὶ τῆς 16^{ης} Μαΐου πραγματοποιήθηκε ἡ λήξη τῶν Κατηχητικῶν Μαθημάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, στίς ἐγκαταστάσεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων τῆς Μητροπόλεως, στὴν παραθαλάσσια περιοχὴ τοῦ Κρουνερίου Ροδόπης, ὅπου καὶ τελέσθηκε ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀρτοκλασίας.

Ἐπιμνημόσυνη δέσπη ἀναιρεθέντων Ποντίων

Τὴν ἐσπέρα τῆς 19^{ης} Μαΐου ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέσπη ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ἀναιρεθέντων κατὰ τὴ Γενοκτονία τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ, στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἀπόδοση τοῦ Πάσχα

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Ἁγίου Πάσχα, τὴν Τρίτην 19 Μαΐου, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὴν Ἀγρυπνία ποὺ τελέσθηκε στὴν Ἱ. Μονὴ Ἁγίου Χριστοφόρου Κομοτηνῆς.

Ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως καὶ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης

Τὴν Τετάρτη 20 Μαΐου, παραμονὴ τῶν ἑορτῶν τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος καὶ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ὁ Σεβασμιώτατος ἀρχικῶς χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν ἑορτάζοντα Ἱ. Ν. Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος Ἀετοκορυφῆς. Ἐν συνεχείᾳ, μετέβη στὸν ἑορτάζοντα Ἱ. Ν. Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Σαπῶν, ὅπου χοροστάτησε στὸν Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ καὶ προέστη τῆς Λιτανείας τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης. Ἀνήμερα, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν ἑορτάζοντα Ἱ. Ν. Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Παραδημῆς. Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Σεβασμιώτατος ἀπένειμε τὸ ὀφθίκιον τοῦ Οἰκονόμου στὸν ἐφημέριον τοῦ Ναοῦ π. Ἀντώνιο Πατσατζῆ.

Ἐπίσκεψη τοῦ Σαμιακοῦ Συλλόγου «Καπετὰν Λαχανᾶς»

Στὶς 22 Μαΐου μέλη τοῦ Σαμιακοῦ Συλλόγου Βαθέων «Καπετὰν Λαχανᾶς», στὸ πλαίσιο ἐκδρομῆς τους, ἐπισκέφθηκαν τὸν Σεβασμιώτατο στὸ γραφεῖο του.

Ἡμέρα τῆς Γενοκτονίας τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ

Τὴν Κυριακὴ 24 Μαΐου, τὴν Ἡμέρα μνήμης τῆς Γενοκτονίας τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἐν συνεχείᾳ, ἀνέπεμψε ἐπιμνημόσυνη δέσπη στὸν Ἀνδριάντα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσάνθου τοῦ Τραπεζούντιου.

Ἑσπερινὴ Θεία Λειτουργία ὕποψήφιων φοιτητῶν

Τὴν Τετάρτη 27 Μαΐου ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε Ἑσπερινὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱ. Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ ἀνέπεμψε δέσπη ὑπὲρ τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς ἐνδυναμώσεως τῶν διαγωνιζομένων μαθητῶν στὶς Πανελλαδικές καὶ προαγωγικές ἐξετάσεις τους.

Μνήμη τῆς Ἀλώσεως

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη καὶ ἡ Στέγη Πολιτισμοῦ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐπέτειο τῆς Ἀλώσεως τῆς Βασιλευούσης τῶν πόλεων, πραγματοποιοῖσε τὴν Πέμπτη 28 Μαΐου, στὸ Μέγα-

ρο Μουσικῆς Κομοτηνῆς, μουσικοαφηγηματικὴ ἐκδήλωση Μνήμης, μὲ τίτλο: «Οὐκ ἔαλω, Πόλις οὐκ ἔαλω, Βασιλεύουσα ψυχῇ τῶν Ἑλλήνων».

Θεία Λειτουργία γιὰ τὴν Ἀλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως

Τὴν Παρασκευὴ 29 Μαΐου ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίας Παρασκευῆς Κομοτηνῆς καὶ τέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέσπη ὑπὲρ τοῦ τελευταίου Βυζαντινοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀναιρεθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν, κατὰ τὴν Ἀλωση τῆς Βασιλευούσης.

Ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς

Τὸ Σάββατο 30 Μαΐου, παραμονὴ τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς, ὁ Σεβασμιώτα-

τος χοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν ἐορτάζοντα Ἱ. Ν. τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς. Ἀνήμερα, ἱερούργησε στὸν ὡς ἂν πανηγυρίζοντα Ναὸ καὶ ἐν συνεχείᾳ χοροστάτησε στὸν Ἑσπερινὸ τῆς Γονυκλισίας.

Ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος

Τὴν Κυριακὴ τὸ ἀπόγευμα, 31 Μαΐου, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ προέστη τῆς Λιτανείας τῆς Εἰκόνος στὸν ἐορτάζοντα Ἱ. Ν. Ἀγίας Τριάδος Ἀγίων Θεοδώρων. Ἀνήμερα, ἱερούργησε στὸν ἐορτάζοντα Ἱ. Ν. Ἀγίας Τριάδος Μεσσοῦνης.

Ἑορτὴ τῆς Συνάξεως τῆς Παναγίας «Ἄξιον Ἑστὶ» καὶ τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ Συμφερουπόλεως

Τὴν 10^η Ἰουνίου, παραμονὴ τῆς ἐορτῆς τῆς Συνάξεως τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Παναγίας «Ἄξιον Ἑστὶ» καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ τοῦ ἱατροῦ, Ἐπισκόπου Συμφερουπόλεως, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱ. Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελ-

λισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Ἀνήμερα, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν ὡς ἂν Ναό.

Ἑορτὴ τοῦ Ὁσίου Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου

Τὴν Παρασκευὴ 12 Ἰουνίου, κατὰ τὴν ἐορτὴ τοῦ Ὁσίου Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸ ἐορτάζον ὁμῶνυμο Ἐξωκκλήσιο στὴν Κερασίᾳ τοῦ Παπικίου Ὁρους.

Καλοκαιρινὴ ἐορτὴ στοὺς Βρεφονηπιακοὺς Σταθμοὺς

Στὴν αὐλὴ τοῦ Α΄ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ, τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου 13 Ἰουνίου, μὲ τὴν παρουσία τοῦ Μητροπολίτου μας, πραγματοποιήθηκε ὁμορφὴ καλοκαιρινὴ γιορτὴ, ἀφιερωμένη σὲ ὅλους τοὺς μικροὺς μαθητὲς τῶν Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

Ἐπέτειος τῶν 106 ἐτῶν Ἐλευθερίων τῆς Θράκης

Ὁ Σεβασμιώτατος, εὐγενῶς προσκληθεὶς ἀπὸ τὴν Πανθρακικὴ Ὁμοσπονδία Νοτίου Ἑλλάδος, ἱερούργησε στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ καὶ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς

Θεοτόκου Ἀθηνῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς Ἑπισήμου Δοξολογίας, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 106 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θράκης.

Ἐναρξη 4^{ου} Summer Camp “Return to your Roots”

Στις 14 Ἰουνίου, στὸ πλαίσιο τῆς τελετῆς ἐνάρξεως τοῦ 4^{ου} Summer Camp “Return to your Roots”, στὸν περικαλλὴ αὐλειο χῶρο τῆς Κατασκηνώσεως «Παίδων Χώρα», πραγματοποιήθηκε ἡ τελετὴ ἐνάρξεως τοῦ Δ΄ Θερινοῦ Προγράμματος «Επιστροφή στὶς ρίζες».

Τρία Διεθνῆ Προγράμματα στὶς Κατασκηνώσεις «Παίδων Χώρα»

Τὸ πρῶτο πενθήμερο τοῦ Ἰουνίου, ἡ Κατασκήνωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως «Παί-

δων Χώρα» φιλοξένησε τὸ “Blended Intensive Programme: Building Bilingualism Bridges”, ἓνα διεθνὲς ἐκπαιδευτικὸ πρόγραμμα γιὰ προπτυχιακοὺς καὶ μεταπτυχιακοὺς φοιτητές, μὲ θεματικὸ ἄξονα τὴ Διγλωσσία καὶ τὴν Πολυγλωσσία. Γιὰ διάστημα δεκατριῶν ἡμερῶν, ἡ Κατασκήνωση «Παίδων Χώρα» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς φιλοξένησε τριάντα φοιτητές, οἱ ὅποιοι συμμετείχαν στὸ πρόγραμμα “Study Abroad” τοῦ Kinesiology Department τοῦ Michigan State University. Τέλος, τὸ τρίτο πρόγραμμα, τὸ ὁποῖο φιλοξενήθηκε γιὰ τέταρτη συνεχόμενη χρονιά στὶς Κατασκηνώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς εἶχε τίτλο “Return to your Roots”.

Ἑορτὴ τοῦ Γενεθλίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Τρίτης 23 Ἰουνίου, παραμονὴ τῆς ἑορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸ ἑορτάζον ὁμώνυμο Παρεκκλήσιο στὸν οἰκισμό Σαρακατσάνων Γλυκονερίου. Ἀνήμερα, ἱερούργησε στὸ ἑορτάζον Παρεκκλήσιο Νυμφαίας. Πρὸ τῆς ἀπολύσεως, ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς ἐπιμνημόσυνης δέησης ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τῆς Κομοτηνῆς Νικολάου Παπανικολάου.

Ἑσπερινὸς τοῦ Ἁγίου Εὐγενίου τοῦ Τραπεζουντίου

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης 24 Ἰουνίου, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκο-

λουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ ποὺ τελέσθηκε στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἀγίου Εὐγενίου Νέας Ρωμανίας (Πετρωτῶν).

Ἀπολυτήριες καὶ προαγωγικὲς ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς

Τὴν Πέμπτη 25 Ἰουνίου πραγματοποιήθηκαν, στὴν αἴθουσα τοῦ Ἱ. Ν. τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας, οἱ ἀπολυτήριες (πτυχιακὲς καὶ διπλωματικὲς) ἐξετάσεις τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 2025-2026 τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς «Χρῦσανθος Φιλιππίδης».

Ἑορτὴ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 28 Ἰουνίου, κατὰ τὴν ἑορτὴ τῶν Ἀγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν ἑορτάζοντα Ἱ. Ν. Ἀγίου Παύλου Γλυκονερίου καὶ προέστη τῆς λιτανείας τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος. Ἀνήμερα, ἱερούργησε στὸν ὡς ἄνω Ἱερὸ Ναό.

Ἑορτὴ τῆς Συνάξεως τῶν Ἀγίων Δώδεκα Ἀποστόλων

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 29 Ἰουνίου, παραμονὴ τῆς ἑορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸ ἑορτάζον Παρεκκλήσιο Ἀγίων Ἀποστόλων Μολυβωτῆς. Ἀνήμερα, ἱερούργησε στὸν Ἱ. Ν. τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς, καθὼς ἑορτάζει τὸ Παρεκκλήσιό του.

Ἐπισκέψεις στὸν Σεβασμιώτατο

Στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐπισκέφθηκαν τὸν Σεβασμιώτατο οἱ ὑποψήφιοι Ἀκόλουθοι τῆς Διπλωματικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, τὰ μέλη τοῦ ΚΔΑΠ-ΜΕΑ Καβάλας, τὸ Παιδικὸ Τμήμα Καλαθοσφαίρισης τοῦ ΓΑΣ Κομοτηνῆς καὶ ὁ Κυριάκος Μπακιρτζῆς, ἀθλητὴς τοῦ Muay Thai.

ΚΩΔΙΚΟΣ 280005

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ	Τοχ. Γραφείο Κ.Κ. Κομοτηνής
Αριθμός Δελτίου	